

9 PAIS

Periòdic independent de l'Empordà

any I - número 30 - 16 novembre - 22 novembre 1977 - Surt dimecres - preu: 2 francs - 20 pessetes

Perillen cinquanta monuments de l'Alt Empordà

L'equivocada política portada fins ara, n'és la causa

Pàgina 22

El CIT diu que Figueres és una ciutat bruta

Campanya popular per tal de posar-hi remei

Pàgina 8

“Els batlles a la picota”

9PAIS comença aquesta secció pre-electoral, amb una

entrevista a l'alcalde de Llançà

Pàgines 16 i 17

...y ahora en Figueras!!!

MUSICAL EIXIMENIS

Calle Vilafant, 51 - Teléfono 50 59 66

PIANOS
ORGANOS
INSTRUMENTOS
LIBRERIA
MUSICAL

MAXIMAS
FACILIDADES
DE PAGO
GARANTIA ABSOLUTA

Exclusivas:

YAMAHA

RAMEAU
GEYER
ZIMMERMANN
RONISCH
FORSTER
BLUTHNER
STEINWAY
HSINGHAI
HUPFELD
STEINBERG
SAUTER
WURLITZER
RIPPEN
HOFFMANN

HAMMOND

Alta Fidelidad - Discos - Cassettes
Gran surtido de guitarras

MUSICAL EIXIMENIS

Eiximenis, 18 - teléfono 20 63 86 - GERONA

Política a peu pla

La malaltia del President

per Jaume Guillaumet

La malaltia del President de la Generalitat ha provocat una preocupació ben comprensible no solament en els medis polítics, sino en el poble. A la preocupació per la salut de Tarradellas, s'hi afegeix en aquest cas la preocupació pels efectes que ara o en el futur pugui tenir sobre el procés de l'autonomia provisional que tot just s'ha encetat.

La malaltia s'ha produït en un moment ben important, quan el President no feia ni quinze dies que havia retornat de l'exili i per tant només havia tingut temps de situar-se i prendre contacte amb un país que ha canviat tant des de que ell, com tants altres catalans, va haver de pendre el camí dolorós i humiliant de l'exili.

Mentrestant, els partits parlamentaris s'han hagut de prendre amb filosofia una espera gens còmoda per ningú, una pausa forçada que per sort sembla que podrà superar-se aviat, ja que el President podrà reprendre d'alguna manera la seves activitats polítiques d'aquí a pocs dies. Serà, probablement, una activitat mínima que permeti almenys de seguir i acabar els contactes amb les forces polítiques perquè el dia 25 d'aquest mes pugui constituir-se ja el Consell Executiu o govern provisional català i ben aviat també les comissions mixtes amb l'Estat i amb les diputacions provincials per la realització de sengles traspasos de serveis. Això, remarquem-ho, amb un ritme d'activitat prou mesurat i controlat pels metges perquè Tarradellas pugui acomplir el seu procés de recuperació.

Una vegada més, Catalunya està lluitant contra corrent. La malaltia del President de la Generalitat d'altra banda és força comprensible a la vista de la intensíssima activitat que ha dut a terme no solament les setmanes abans del retorn, sinó ja els mesos anteriors. Recordo per exemple la febril activitat que ja duia el mes de febrer en la seva primera estada a Perpinyà, que vaig tenir ocasió de sopar amb ell amb la resta de l'equip directiu del meu diari. A les dues de la matinada, que a França és molt més tard que aquí, encara ens convidava a xampany al vestibul solitari del Grand Hotel i semblava menys cansat al seus 82 anys que tots els que l'acompanyàvem.

El President és un home d'una gran vitalitat, però a la seva edat els excessos ja són perillosos. Imagino que a partir d'ara els metges que vetllen per la seva salut tindran molta cura de fer-li dur una vida més tranquil·la de la que potser ell mateix pel seu geni i la seva passió política voldria.

El gran sentit de la responsabilitat política i patriòtica que sempre ha mostrat l'ajudarà de ben segur a fer cas exacte dels consells mèdics. La seva presència al front de la Generalitat provisional és una qüestió fonamental pel procés autonòmic. Recordeu que Tarradellas és ara President com a fruit d'un nomenament del Rei i que, per tant, en el cas, desitgem que improbable, que ell faltés hauria de ser el Rei qui nomenés el seu successor, no pas els partits polítics ni els parlamentaris.

Aquesta situació transitòria s'allargarà probablement més del que voldria el poble català, ja que en general es calcula que l'Estatut nou que han d'aprovar les Corts espanyoles no podrà ser una realitat almenys d'aquí a dos anys. Caldrà de primer discutir i aprovar la Constitució democràtica que està elaborant amb molta discreció una comissió parlamentària. Un cop aprovada la Constitució hauria d'haver-hi en bona lògica democràtica la dissolució d'aquestes Corts, que segons la tradició democràtica caldria considerar com a constituents i per tant provisionals, encara que sobre això no se sap que hagi variat favorablement l'actitud del Govern de Madrid, i la celebració de les eleccions de les noves Corts, ja amb caràcter ordinari, que haurien de ser, de ben segur, les que discutissin i aprovesin l'Estatut. Al pas que va la política a nivell d'estat, aquest seria fins i tot un termini optimista.

Qualsevol escurçament d'aquest procés serà sempre benvingut, però de moment el fet és que la malaltia del President i la necessitat d'evitar possibles recaigudes en el futur obligaran potser a reconsiderar alguns aspectes del pla previst, com per exemple la delegació de funcions encara que sigui parcial en un conseller en cap o una altra figura semblant. Tornem a navegar contra corrent i seran dos anys no gaire fàcils.

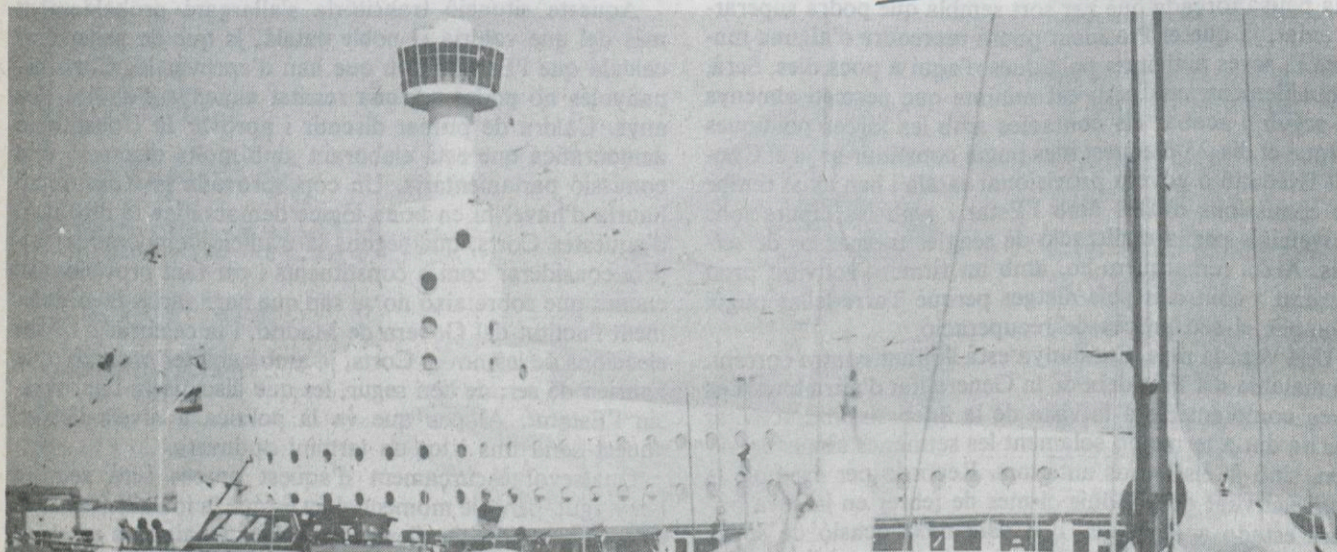
Sumari

• Informació de Figueres	Pàgs. 6-10	• Bústia	19
• 6 x 9, per <i>By Sens</i>	11	• Tribuna política	21
• Cròniques del Baix Empordà	12 y 13	• Crònica de la Societat, per <i>Carles S. Costa</i>	23
• Crònica de Llançà	14	• Drogues: desqualificacions, per <i>Albert Gurt</i>	29
• Crònica de Roses	15		
• Crònica de La Bisbal	18		

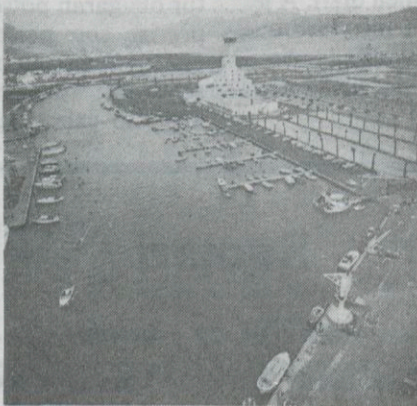
ya será menos.
 Potser que afluixis...
 it can't ALL be true!
 exageras...
 C'EST UNE BLAGUE!...

No es extraño que las gentes más diversas muestren una espontánea incredulidad ante todo lo que ofrece Ampuriabrava. No lo han visto en ninguna otra zona residencial. La única respuesta es: Véanlo.

Véanlo todo

EDIFICIO NAUTICO, con
 Puerto deportivo,
 Amarras o pilotis,
 Amarras turísticas,
 Piscina climatizada,
 Gimnasio, Sauna,
 Mirador panorámico,
 Restaurante y Snack-bar,
 Bar y Cafetería,
 Parking vehículos.

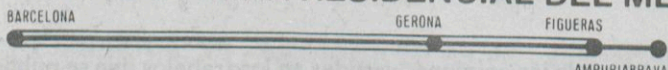

además:
 Aeródromo con talleres y hangares.
 Canales navegables.
 Embarcaderos colectivos e individuales.
 Campo de tiro.
 Playa de 2 Km. por 200 m. de ancho.
 Pistas de Tenis.
 Centros comerciales.
 Hoteles, Restaurantes, Cafeterías,
 Snack-Bars y Boites-Discotecas.

AMPURIABRAVA

LA MAS IMPORTANTE MARINA RESIDENCIAL DEL MEDITERRANEO

Castelló de Ampurias/En la Bahía de Rosas (Gerona)

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Narcís J. Ferrer

Jordi Vallmajó

Secretari de redacció:

Juli Molons

Redactors i col·laboradors:

Xavier Amir

Maria Àngels Anglada

Joaquim Ballesteró

Martí Balló

Enric Frigola

Ferran Garrido Pallardó

Antoni Godoy

Jordi Gratacós

Ramon Guardiola

Jaume Guillamet

Joan Guillamet

Alfons Gumbau

Albert Gurt

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoan

Josep Playà i Maset

Àngel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Carles S. Costa

Josep Maria Salvatella

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Nuri Vallmajó

Montserrat Vayreda i Trullol

Torner Malé (fotografia)

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon 50 57 63

FIGUERES

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Departament de publicitat:

Josep de la Fè

Disseny publicitat:

Pere Prats

Fotocomposició:

Ingro. Fotocomposició/Servicios
BARCELONA

Imprès:

Vallesana de Publicacions, S. A.
c/. Calders, 21-25
SABADELL

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORIA EMPORDANESA, S. A.
c/. Portella, 9
FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Absències injustificades

Durant set sessions, i dins dels actes de cloenda del Congrés de Cultura Catalana a l'Alt Empordà els barris han estat l'eix de debat sobre la formulació del nostre espai urbà figuerenc.

Molt lluny del model autoorganitzatiu d'una gran ciutat com és Barcelona, les juntes gestores han protagonitzat ja uns debats suggestius, amb uns problemes vitals i inajornables. Això demostra que la consolidació i concreció del model capitalista de creixement urbà és ja un fet, a la nostra ciutat.

Els barris, el Culubret, la Marca de l'Ham, les Vivendes del Parc, Vila-tenim, han plantejat unes mancances en l'ordre d'equipaments, sanejament, xarxa viària, serveis, tot, en conjunt, extremadament deficitari. També s'ha plantejat la falta de qualitat en la construcció, fet aquest ben visible al llarg, i en general, de tota la perifèria.

Sense tremendisme, és un lícit crit d'angoixa per haver estat les víctimes més directes d'aquest desordenat creixement, fomentat des de les mateixes poltrones del franquisme i que, degut a la trilogia d'unes lleis unilaterals, l'especulació i la manca d'uns ajuntaments democràtics, ha anat teixint aquesta trama urbana cada vegada més complexa i conflictiva.

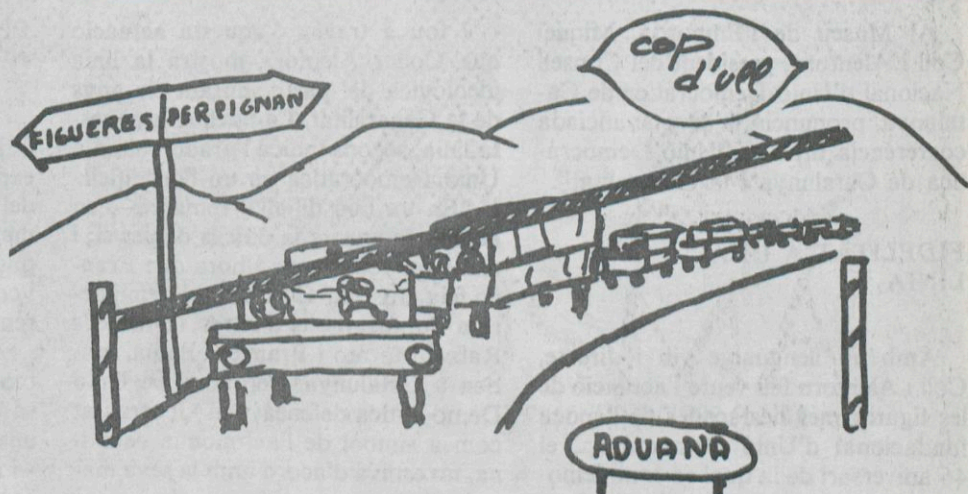
És en aquesta perspectiva que els debats a barris varen tenir una sessió important. Davant les imminents eleccions municipals, aquest S.O.S. de la perifèria ha de ser recollit per totes les forces polítiques, rebujant-lo o assumint-lo, que tenen per objectiu el poder municipal, per a, des d'ell, començar o no les transformacions que els dicta el programa explicitat i que serà votat pels figuerencs.

Per això va tenir lloc l'esperat debat. En ell, però, no hi varen estar presents totes les aproximades catorze organitzacions polítiques i sindicals que tenen més o menys incidència a Figueres. Només hi assistiren, i això cal remarcar-ho, la CNT, el FNC, el PSC-r, el PSC-c i el PSUC. La taula i el debat, no cal dir-ho, eren condicionats lògicament per l'espectre d'esquerres dels assistents.

En certa manera, era d'esperar que els partits més dretans no hi fossin presents, ja que la seva alternativa és ja la mateixa pràctica portada al llarg dels ajuntaments franquistes. El que sí és lamentable és la no presència d'altres forces del ventall democràtic i català, forces de centre o centre dreta. En aquest debat democràtic, era inexcusable l'assistència de totes les forces democràtiques catalanes, per tal de clarificar les possibles alternatives a l'espai urbà i a l'organització o reorganització d'aquest territori.

Aquesta absència condicionada d'un sector important, o teòricament important, denota, potser, la manca d'alternativa global a la ciutat, i amb això la fragilitat i improvisació d'algunes organitzacions que avui hi operen i que, segon per segon, demana infinites respostes, com a conseqüència del llarg i negre silenci que ens va imposar el franquisme.

Martí Carlé

Brevísimo

aunque afincado en París, sigue cada verano trabajando en Roses a la par de disfrutar las vacaciones estivales. El repertorio del concierto incluyó, entre otros, los siguientes temas: Homenaje a Machado, "Chante des vendanges", y "Chante magic". Asimismo, se confirma la próxima gira del músico ampurdanés por la Unión Soviética, dando una serie de conciertos por aquellas lejanas tierras.

turismo, nos ha permitido hasta la fecha capear el temporal que azota a España. Con suerte, el sector turístico año tras año permite a la comarca ingresar los fondos necesarios con los que subsistir todo el año. Veremos si las medidas del Pacto de la Moncloa surten efecto, de lo contrario, a sufrir tocan.

NOS LLEGA LA CRISIS

La tan traída y llevada crisis económica que parecía no tener entrada por estas tierras, ya ha empezado a notarse. Pienso que las entidades bancarias son las que mejor nos podrían informar de esa gran cantidad de letras devueltas, así como talones, cosa hasta ahora nada corriente por estas latitudes. Fundamentalmente la falta de una verdadera industria, sector en donde más se acusa la crisis, junto a un comercio floreciente gracias al

INVASIÓN PACÍFICA

El pasado viernes, festividad de San Martín, nuestro vecinos franceses disfrutaron de un día de asueto en sus jornadas laborales. Esta circunstancia propició que las calles de nuestra ciudad se vieran abarrotadas por numerosos catalanes de la otra parte del Pirineo y que la comarca fuese recorrida por gran cantidad de vehículos del vecino país. El dibujo que figura en la página 5 intenta reflejar esa masiva afluencia que nosotros calificamos de invasión pacífica.

UN GRAN PIANISTA

La emisora francesa France Culture ofreció el pasado miércoles día 9 un extraordinario concierto a cargo del pianista figuerense Josep Falgarona. La carrera artística de Josep Falgarona ha alcanzado cotas elevadas dentro del mundo musical. No hace muchas semanas Montserrat Vayreda, en nuestro periódico, realizó un excelente retrato del pianista que,

Alex

En el 36 aniversari de la fundació del partit

Coll i Alentorn tractà el tema "Unió Democràtica de Catalunya i la Generalitat"

Al Museu de l'Empordà, Miquel Coll i Alentorn, president del Consell Nacional d'Unió Democràtica de Catalunya, pronuncià la seva anunciada conferència titulada "Unió Democràtica de Catalunya i la Generalitat".

FIDELITAT A UNA LÍNIA

Amb un llenguatge viu i directe, Coll i Alentorn féu veure l'actuació de les figures més destacades de l'època fundacional d'Unió Democràtica, el 46 aniversari de la qual es commemorava, precisament, el mateix dia 7, és a dir, el dia de la conferència.

I fou a través d'aquesta actuació que Coll i Alentorn mostrà la línia ideològica del partit, durant els anys de la Generalitat. La fidelitat a aquesta línia, segons indicà l'orador, situà a Unió Democràtica en un lloc difícil.

"En un lloc difícil —remarcà—, en aquells moments ja difícils de per sí; i així vam veure com alhora que Franco feia afusellar Carrasco i Formiguera a Burgos, molts d'altres, i entre ells Rafael Morató i Francesc Badia, morien a Catalunya. Perquè si bé Unió Democràtica defensava la Generalitat com a símbol de l'autonomia catalana, no estava d'acord amb la seva manera de governar, a la qual s'oposà obertament."

FER HISTÒRIA I RETRE HOMENATGE

Després, Coll i Alentorn passà a explicar l'època de la clandestinitat del partit, sempre a través d'uns homes concrets, morts ja tots ells, perquè del que es tractava en aquest cas, i com ja s'indicà en anunciar la conferència, era de fer història.

Amb aquest acte, doncs, Unió Democràtica de Catalunya no es proposà altra cosa que retre homenatge a uns homes que dedicaren la seva vida —i alguns d'ells fins la seva mort— a la consecució d'un ideal comú, el d'Unió Democràtica.

En la plaza de La Palmera

Inauguración de un monumento donado por la Agrupación Mútua

(De nuestra redacción).— La inauguración de un monumento, compuesto por un grupo escultórico obra de Cales Collet, tuvo lugar el domingo día 13 en la popular plaza de La Palmera. El grupo escultórico ha sido instalado en la parte alta de la plaza.

El monumento ha sido ofrecido por la Agrupación Mútua del Comercio y de la Industria, entidad que también regaló a la ciudad la palmera recientemente plantada en el mismo lugar, con motivo del 75 aniversario de su fundación.

Como es sabido, esta importante sociedad de seguros y de asistencia se constituyó en Figueres, en un café de la Rambla, cuando un grupo de viajeros de comercio decidieron aportar dinero a la viuda de un compañero fallecido.

Con motivo de la inauguración del monumento, acto que fue presidido por el alcalde, a quien acompañaban

directivos de la sociedad, tuvieron lugar una serie de festejos. A las once de la mañana se inició una pasacalle en el que participaron "majorettes" y la banda de música de la "Escola d'Arts i Oficis".

Seguidamente, en la plaza tuvo lugar una audición de sardanas a cargo

de la cobla "Ciutat de Girona", que estrenó una conmemorativa del maéstro Jaume Cristau. La bailaron las colles de la Societat Erato "Petits Rebrols" y "Nostra dança". El Orfeo interpretó "El cant dels ocells" y "L'Empordà". Finalmente, actuaron los "Castellers" de Barcelona.

Una ciudad sucia

El CIT inicia una campaña encaminada a remediar el triste hecho

“Nos parece que ya va siendo hora de que alguien diga algo en defensa de la limpieza y buen estado de nuestras calles y plazas. Y como una de las misiones específicas de los Centros de Iniciativas Turísticas de todas partes es la de velar y procurar por el mejor aspecto de las vías urbanas, nos pronunciamos desde aquí en este sentido y enviamos este mensaje a toda la ciudadanía”.

Así comienza el comunicado que hemos recibido del CIT figuerense, que continúa diciendo: “Existe en la ciudad un servicio público que, por contrata del Ayuntamiento y la percepción de unos emolumentos o cantidades, está obligada, desde el primer día de la firma, a cumplir con la única y primordial misión de efectuar la retirada de detritus, barrer, asear calles, etc.”.

FALTA DE PERSONAL

“Desde el primer día también —y ya ha llovido desde entonces— venimos comprobando como, respecto al cumplimiento de esos deberes y obligaciones, no se ve nada de nada por parte de la entidad en cuestión. Todos somos testigos de como aparecen, un día sí y otro también, los restos de bolsas y sus contenidos —nada agradables, por cierto—, junto a puertas y entradas de casas y establecimientos. Y si no fuera por la buena voluntad de las amas de casa y de los comerciantes, ¡menudo aspecto presentarían nuestras vías públicas!”.

“Igualmente, somos testigos de que con los pocos hombres destinados a barrer y adecentar las calles, es del todo imposible cumplir con la misión encomendada. Apenas se pasa la escoba de vez en cuando por la Rambla y sus bocacalles adyacentes, que, entre estorbos de coches, y malos vicios de todos en ir tirando por ahí cuanto nos estorba en las manos en lugar de depositarlo en papeleras, siempre quedan hechas una pena”.

DEBERIA INTERVENIR EL AYUNTAMIENTO

“Y creemos que éste es un aspecto

que nuestro Ayuntamiento debe atacar a fondo y ejercer sus derechos cerca de la empresa encargada de la limpieza pública, de manera que ésta cumpla sus obligaciones. O bien reconsiderar los acuerdos, ampliar emolumentos si es preciso, o rescindir la contrata y buscar a quien pueda y esté en condiciones de cumplir los compromisos. Todo menos continuar así”.

Y sigue diciendo el comunicado: “Hasta aquí, nos hemos pronunciado respecto a lo que nos parece lógico y natural pedir a nuestro Ayuntamiento, en aras a la mejor limpieza local”.

COLABORACION CIUDADANA

“Pero todos somos, o debemos ser, conscientes de que aquí no acaba el problema. Antes hemos mencionado el descuido de muchos de nosotros al ir tirando papeles, mondas, bolsas, etc. en nuestro cotidiano deambular. Porque si bien es cierto que en la ciudad no existen las papeleras suficientes, también lo es que hay una inmensa mayoría de personas que todavía no se han enterado de que algunas sí hay y que están puestas para ser utili-

zadas. No para adorno precisamente”.

“Vamos a establecer contactos con colegios y profesores. Por los medios de difusión y su generoso apoyo, insistiremos sobre una campaña de mentalización. En cines y vallas no faltarán tampoco eslogans que colaboren a tal fin”.

El CIT figuerense acaba así su comunicado: “Y ya, desde ahora, usted que nos lee, por favor, empiece a ayudarnos, a fin de lograr una ciudad más pulcra, más bonita y más atractiva. Muchas gracias”.

Narcís Oliveras i Pere Palahí, separats temporalment del PSC (r)

En el comunicat s'afegeix que, en el darrer Consell Polític del PSC (r), es va prendre aquest acord en relació amb l'expedient incoat als esmentats militants. No s'especifica, però, les causes que han pogut promoure la separació temporal de Narcís Oliveras i Pere Palahí del partit que fundà Josep Pallach.

La CNT, por la cultura

Creación de un Ateneo Popular, en nuestra ciudad

La Secretaría de Cultura y Propaganda de la Federación Local de la CNT de Figueres, nos comunica que ha formado un colectivo de enseñanza, en la voluntad de ayuda social que siempre ha caracterizado a la organización.

Así, dicha secretaria tiene prevista la creación de un Ateneo Popular, en el que se darán clases desde alfabetización hasta cultura general, pasando por charlas, seminarios, música y todas las actividades culturales y recrea-

tivas que estén en sus posibilidades de emprender.

Este Ateneo estará abierto gratuitamente a todos los trabajadores sin distinción de edad, sexo, ni ideología. Las actividades comenzarán el próximo día 1 de diciembre.

Todos los interesados pueden pasar a informarse en el local de la Confederación Nacional del Trabajo, calle Fages de Climent nº 7, bajos (Zona Viviendas San José), todos los días de siete a ocho de la noche.

A la memòria del gran mestre figuerenc

S'institueixen els Premis Musicals "Francesc Basil"

(De la nostra Redacció, per J. P.).- Decididament, una de les personalitats musicals més indiscutibles dels nostres temps, ha estat la d'en Francesc Basil, músic i compositor figuerenc, desaparegut ara fa dos anys, quan el seu treball prometia ésser encara més fructífer.

Dissortadament, l'obra de Basil ha restat injustament oblidada, quedant gairebé absent de les manifestacions populars, pel sol fet de no adaptar-se als fàcils corrents avantgardistes que darrerament s'acostuma a acceptar.

Francesc Basil va conrear noblement les essències catalanes, en una composició franca i equilibrada, on per damunt de tot s'enalteix el valor musical, en una perfecció i qualitat immillorables. No oblidem, per exemple, els premis aconseguits en els concursos musicals on havia participat i que, sota el criteri dels més prestigiosos jurats, constitueixen un dels exponents més importants de la seva indiscutible vàlua.

Si l'obra de Francesc Basil no hagués estat ignorada en el seu moment, enguany les seves sardanes i les seves composicions musicals serien peces obligades de tots els programes, i les millors cobles, orquestres i grups de música s'honorarien d'interpretar-les.

Sortosament, aquesta obra resta encara viva entre nosaltres. Efectivament, el propassat dimarts es van reunir representants del Foment de la Sardana Pep Ventura, de la Societat Coral Erato, del Casino Menestral Figuerenc i del Casino Sport Figuerenc, així com el compositor figuerenc Jaume Cristau i la filla i el net del desaparegut mestre Basil, per tal d'iniciar la promoció d'uns Premis Musicals a la nostra ciutat, dedicats a la memòria del gran músic. Així va quedar formada una Comissió Gestora que tindrà cura de legalitzar i portar a bon terme la ja constituïda "Fundació Francesc Basil de la Ciutat de Figueres", creada per a promoure els esmentats Premis Musicals.

La primera edició d'aquests serà convocada oficialment a finals de novembre, en un doble vessant: sardanes inèdites per a cobla d'onze instruments i obres per a piano (suite, sonata o glosa), amb predomini del caire català.

L'atorgament dels premis als guanyadors es portarà a terme en el decurs d'un gran acte musical, previst, en principi, per a la primavera vinent i en el qual, a més de les peces premiades, es reviuran obres d'en Francesc Basil i altres importants compositors,

en un intent esperançat de reeixir l'autèntica música catalana.

La "Fundació Francesc Basil de la Ciutat de Figueres" pretén ajuntar les aportacions de totes aquelles persones que comparteixen la iniciativa dels "Premis Musicals Francesc Basil", per tal d'establir la dotació anyal en metàl·lic que s'ha d'atorgar als guanyadors, i, a més, igualar les despeses d'organització i de funcionament de la Fundació.

Les aportacions dels qui han d'ésser membres de la Fundació figuerenca s'ha fixat en 1.000 pessetes anuals, que els interessats podran dipositar als comptes corrents establerts a la Caixa d'Estalvis de la Diputació Provincial de Girona n.º 828-0 i a la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis n.º 4.706-99 (sucursals de Figueres).

Ja d'antuvi es pot avançar que s'han rebut les deu primeres inscripcions, que no dubtem seran ràpidament incrementades. La importància del concurs musical, la transcendència actual de la nostra música i el mateix entranyable record al mestre francesc Basil, són raons de pes que han de decidir favorablement la continuïtat de la Fundació i el seu objectiu.

XXV aniversari de la colla sardanista "Figueres"

La colla sardanista "Figueres", amb motiu del seu 25è. aniversari, ha programat una sèrie d'actes commemoratius, que començaran el proper dia 2 de desembre, divendres, amb un gran recital de cançó catalana a càrrec de Marina Rosell i Ramon Muntaner, a les 10 de la nit, a la sala Juncària.

El dia 8, dijous, Festa de la Puríssima, a les 12 del matí, hi haurà una au-

dió de sardanes a la Rambla, per la cobla "Miramar", dedicada a compositors figuerencs.

El 10, dissabte, a les 5 de la tarda, al Patronat, gran festival infantil, pel Grup Marduix.

I el divendres, dia 16 de desembre, a les 10 de la nit, a la sala Juncària, concert de sardanes i música per a cobla, a càrrec de les cobles "La Principal de la Bisbal" i "Miramar", amb comentaris de Josep Maria Bernat.

Lluita contra el càncer: èxit de la darrera postulació

La junta local de l'"Asociación Española contra el Cáncer" ens comunica que, en la darrera postulació portada a terme a la nostra ciutat el propassat dia 6 d'octubre, recollí la quantitat de 285.850 pessetes, donatius de comerços, entitats, etc. inclosos.

Una xifra molt important —cal remarcar-ho—, que mai no havia estat assolida a Figueres pels "del Càncer", la qual cosa posa en relleu l'interès dels figuerencs per aquesta qüestió.

Resposta dels components de la taula rodona sobre "Alternatives municipals" a CDC

Abans d'iniciar-se la taula rodona de forces polítiques figuerenques entorn de la problemàtica urbanística de Figueres, el propi dissabte 5 de novembre, al Patronat, i en resposta a la lletra adreçada a un membre de l'equip de treball per part del Comitè Executiu de Convergència Democràtica de Catalunya a la nostra ciutat (lletra que 9 PAÍS publicà en el darrer número), l'esmentat equip de treball volgué precisar una sèrie de qüestions. El text del que es va llegir ens ha estat tramès, amb prec de publicació. Diu així:

"1.ª La reunió que es va celebrar el dijous 3 de novembre a les 22 hores en el local del PSC-C, havia estat convocada tan sols per estudiar conjuntament les 14 organitzacions representants de les forces polítiques locals (AP, UCD, CDC, FNC, PSC-R, ER, PSC-C, PSUC, MUM, UGT, CC. OO., CNT) l'ordre de les intervencions, la duració de les mateixes i la forma d'endegar el debat; ja que prèviament cadascuna d'aquestes 14 organitzacions havia estat informada per separat en què consistia el "Figueres a Debat" en què s'inscrivía aquesta Taula Rodona amb les diferents forces polítiques.

2.ª La ponència elaborada per l'Equip de Treball va ésser feta pública els dies 22 (Culubret), 28 (Vivendes del Parc), 29 (Marca de l'Ham) d'octubre, i el 4 de novembre amb el Debat sobre la Ponència, celebrat en el Patronat i no "4 hores abans d'iniciar-se la taula rodona", com indica el Comitè Executiu de C. D. C. a Figueres.

3.ª Els representants de l'Equip de Treball en la reunió conjunta celebrada la nit del dijous 3 de novembre, varen fer efectivament una proposta per endegar el Debat, proposta que va ésser assumida per totes les forces polítiques assistents, entre elles C. D. C. Era aleshores quan el representant de C. D. C. a Figueres, devia exposar la seva oposició i no abans d'iniciar-se la taula rodona. Per altra banda, cal matitzar que els temes que es recollien en la proposta de Debat no eren altres que els que s'havien plantejat al llarg dels Debats en els barris (Culubret, Vivendes del Parc i Marca de l'Ham), no tractant-se, per tant, de "temes d'interès dels organitzadors", sinó precisament dels temes que la "participació popular" en els diversos debats a barris van decidir com "d'interès popular".

4.ª L'únic Debat a barris que es va

celebrar en un local diferent al anunciat, va ésser el Debat sobre la problemàtica del Grup Vivendes del Parc que prèviament s'havia anunciat en el local parroquial del Bon Pastor i es va celebrar al mateix dia i hora al Patronat.

Però no és cert que no es fes públic el canvi de local, ja que aquest es va anunciar per Ràdio Popular, distribuint-se una circular per cada una de les 490 vivendes del Parc, deixant, per altra banda, una indicació en el local parroquial del Bon Pastor per a tot aquell que encara no n'estés assabentat. Amb aquestes precisions l'Equip de Treball tan sols vol deixar clar que aquesta Taula Rodona no pretén cap mena de "mediatització" ni cap mena de "confusionisme". I ja per acabar cal manifestar que l'Equip de Treball pretenia "complementar" la tasca de les forces polítiques, però no "confondre's" amb elles. Lamentem que el Comitè Executiu de C. D. C. a Figueres no ho entengués així."

*L'Equip de Treball
(Congrés de Cultura Catalana)*

Conferència-col·loqui de Jordi Clivillé, al Museu de l'Empordà

L'economista d'Esquerra Republicana de Catalunya, Jordi Clivillé, donarà avui, dimecres, a un quart de nou del vespre, al Museu de l'Empordà, una conferència sobre el tema "Perquè ERC diu No al Pacte de la Moncloa".

La conferència anirà seguida de col·loqui.

PAÍS

**Telèfon
50 57 63**

Vilafant Retolament dels carrers en català i eliminació d'una placa discriminatòria

(Del nostre corresponent).— El Secretariat d'Esquerra Republicana de Catalunya (Comarcal Alt Empordà), fent-se ressò del sentiment popular dels ciutadans de Vilafant, ha denunciat que, transcorreguts ja cinc mesos d'ençà de les eleccions del 15 de juny, encara no s'ha retolat cap carrer de la vila en català, ni hi ha cap símptoma que faci preveure aquest retolament.

Així mateix, ha denunciat que encara hi ha una placa ben visible a la població, on es recorda la mort d'un sector del poble català a la darrera guerra, tot oblidant-ne uns altres.

PETICIÓ URGENT

Davant d'això, ERC demana públi-

cament al Consistori de Vilafant, alhora que ho fa extensiu a tots els consistoris dels pobles de la comarca de l'Alt Empordà, on es donin les mateixes circumstàncies, el següent:

"Que es retolin tots els carrers i places en català.

"Que tots els carrers i places que portin noms o dates que recordin passats règims totalitaris, siguin canviats per altres amb noms de caire popular, i

"Que es treguin o substitueixin les plaques a "Los caídos por Dios y por España", per altres que serveixin de record a totes les víctimes de la guerra civil".

Tot això ho demana l'ERC amb caràcter d'urgència.

6 x 9

Por By SENS

UNA MATINAL CON VINOS AMPURDANESES

El ámbito del Palacio de Peralada siempre da el señorío por extensión. Y lo demás, claro. Pero es que esa extensión de los jardines ensamblada con los perfiles del castillo es aproximadamente de fábula.

—Els francesos queden parats —decía un señor—. Millor dit: s'hauria de tenir una persona que, a mesura que surten de visitar el Palau, els anés tancant la boca. Ho veu? Perquè queden bocabadats. I és lògic. A França, de castells, els que vulguis. Però, noi, els manca el "relleno"...

Estábamos en el amplio exterior, junto al castillo, con largas mesas de "entreteniments" y botellas. Muchas botellas. Ante una asistencia plenamente internacional, iban a presentarse los vinos con denominación de origen "Ampurdán—Costa brava" a los seguidores del capítulo de la "Chaîne des Rotisseurs", entre los cuales había miembros de la "Ordre mondial des Gourmets degustateurs" y de órdenes báquicas. El parlamento fue pronunciado por nuestro compañero en la prensa Eduard Puig Vayreda, secretario del consejo regulador de aquella denominación de origen. Dentro del aspecto humano que catapultó al vino, nos habló Puig de la lucha encarnizada de los viticultores que querían salvar sus cepas de la filoxera sin

arrancarlas, con el gran esfuerzo y tenacidad que constituyó replantar el viñedo después del desastre provocado por la plaga; de la obra social y técnica de las bodegas cooperativas; del empuje que viene sosteniendo la iniciativa privada y, también, de la satisfacción que existe porque, nuestros caldos, vienen siendo ya reconocidos como dignos y honestos.

Ofreció una serie de datos y características que fueron escuchados con interés. Por ejemplo, que la zona con denominación de origen "Ampurdán—Costa Brava" abarca unas cinco mil hectáreas, desde los viñedos costeros de la zona de Llançà y el Port de la Selva hasta los que se cultivan en la falda prepirenaica. En su mayoría, son viñedos viejos de las variedades Garnatxa y Cariñena. Treinta y cinco pueblos son los que se benefician de la denominación de origen, produciendo unos ciento cincuenta mil hectolitros anuales, si bien no todos se comercializan amparados por la denominación, puesto que no todos los caldos poseen la necesaria categoría para disfrutar de aquel beneficio legal. El Empordà produce, principalmente, vinos rosados y tintos. En menor proporción, los blancos.

"Sobre su bondad —iba diciendo Puig—, deberán ustedes juzgar durante la degustación que a continuación les ofreceremos; pero sin perjuicio de su dictamen debo anticipar que nuestros vinos son lo que son, elaborados honestamente, procurando dotarlos de personalidad propia y conferirles la dignidad artesana que los origina..."

Entre los "entreteniments", había unos tacos de jamón con fondo, para acompañar lo que fuere.

—Provi aquest, aquests— me decía

el "gourmet"—. Deixi estar els altres i provi aquest...

Yo le había insistido hacia el tinto "Cazador", ese recio extraordinario de 13º del que me quedó un recuerdo fijado. Pero el "gourmet" me alcanzaba otra botella de tinto Peralada: el de la gran reserva especial, que fue seleccionado con motivo de la boda real Balduino—Fabiola.

—Què me'n diu...?

—Sí, senyor. És important.

—Doncs, miri: a casa en tinc una botella que em varen regalar. Sense fer-ne cas. Fins avui. Li asseguro que ara me la mararé, de moment, amb reverència...

Y es muy posible que fuera el vino —"vedette" de la degustación. Porque, poco después, cuando un caballero amable le iba a escanciar un rosado a una dama inglesa, ésta levantó la mano:

—¡Oh, no! Querer Fabiola. Sí. Fabiola, please...

No se enteró porque estaba lejos. Pero dio la coincidencia de que el "gourmet", en aquel mismo momento, sonreía plenamente. Por otra causa, tal vez. O por la misma. Pero plenamente...

VOLEM...

Por lo que casi se ve y por lo que se oye decir, a buen seguro que a nivel local, además de lo otro, se pedirá pronto:

—Volem l'Institut...!

ESPAÑOLISMO

De un personaje de Julio Cebrián: —Asusta pensar a dónde hubiéramos llegado con "Iberia" en 1492...

**Recital de cançó catalana
Organitzat per IMAC, el 16 de
desembre a "Las Vegas"**

El proper dia 16 de desembre, divendres, Figueres tornarà a ésser lloc d'un important recital de cançó oatalana. Aquest ens portarà cantants que s'estan revelant com a fermes promeses del món de la cançó: Jaume Arnella i Rafael Sala, juntament amb els germans Poltrona, a la primera part. A la segona, hi haurà el conegut i popular Pere Tàpies.

Aquests cantants formen una barreja d'insuperable qualitat artística i humorística, que es podrà constatar l'esmentat 16 de desembre, al cinema "Las Vegas".

Oportunament, facilitarem més notícies d'aquest acte organitzat per IMAC, pro-viatge fi de curs de 3er. de BUP de l'I. N. Ramon Muntaner.

**Més de
7.000
persones
llegeixen
cada setmana**

gpaïs

Santa Cristina d'Aro**Asociaciones y partidos políticos, contra la plantación de eucaliptos**

(De nuestro corresponsal, Josep Fortim).— Numerosas entidades, partidos políticos, asociaciones, sindicatos, etc., se están pronunciando sobre la posible plantación de eucaliptos en la zona de "Plana Basarda" y "Pla del Vidre", de la que 9 PAIS ha venido informando últimamente.

Así, por ejemplo, el Centre Excursionista Montclar se ha dirigido al Grup Ecològic Santa Cristina—Sant Feliu en los siguientes términos: "Asabentats de la campanya portada a cap pel vostre Grup, en defensa de la zona forestal que envolta la nostra comarca i que, per part de gent desaperseuiva, que només especulen amb el lucre, porten a terme la destrucció massiva del paisatge i la flora, aquest Centre Excursionista, que una de las sevas finalitat és la defensa i conservació de la natura, no pot restar al marge d'aquesta campanya i s'adhereix, incondicionalment, a la tasca empresa per vosaltres, pental d'evitar que les muntanyes i valls que ens envolten, siguin arrasades, destruït la flora, tan rica i variada, substituint-la per eucaliptus.

Por su parte, la delegación local del

P.S.U.C. en Santa Cristina d'Aro ha propuesto: "1.— La congelació immediata d'actuacions d'esequilibradores, especulatives o que atemptin contra el medi natural.

"2.— L'elaboració, en un procés democràtic i amb caràcter no especulatiu dels plans d'Ordenació Comarcals, Municipals i especials, Plans de Comunicacions, dins el marc del Pla Nacional d'Ordenació del Territori de Catalunya.

"3.— Una sèrie de mesures —fiscals, legals, administratives— que permetin el fre de l'especulació, constitució d'un patrimoni públic.

"4.— Un paper actiu de l'Administració en l'execució de vivendes, equipaments i transports, en fer realitat els parcs i espais naturals i en la lluita efectiva contra la contaminació".

La Unió Local de la U.G.T. de Sant Feliu de Guíxols, "ante el gravísimo ataque a la naturaleza que representa el intento de destrucción del "Massís de Montclar", se adhiere de forma total a la campaña que para intentar su salvación, y que con el apoyo de otras fuerzas democráticas, habéis iniciado", dice en un comunicado al citado Grup Ecològic.

Palamós**El Ayuntamiento no interpondrá acción penal**

(De nuestro corresponsal).— El pleno del ayuntamiento de Palamós, a propuesta de su alcalde—presidente, ha acordado no interponer acción penal alguna contra los cinco miembros de la Asamblea de Catalunya en la villa que, al parecer, estaban vinculados con unos "fulls informatius" repartidos por el municipio.

Como se recordará, el ayuntamiento de Palamós, a finales de agosto último, decidió interponer acto de conciliación con los señores Antonio Testar, Manuel Doport, Conchita Samsó, Josep Bou y Joan Aliu, como aparentemente vinculadas al citado "full" en el que, según el Consistorio, se contenían expresiones que podían constituir delito de calumnia contra sus miembros.

En las demandas, celebradas en los juzgados de paz de Palamós i Palafrugell, al parecer se interesaba que tales personas reconocieran que constituían algo así como el consejo rector de la publicación del "full informatiu" de la Asamblea de Catalunya en Palamós, que dijeran el nombre de los directos responsables del texto y el de los miembros del Consistorio a los que se atribuía la frase "los muchos beneficios particulares que sacan algunos palamosenses por el hecho de ser miembros del actual Consistorio".

El procurador representante de los cinco miembros de la Asamblea negó, en el acto de conciliación, que los demandado tuvieran intenciones de injuriar a nadie, lo que dio al traste, inicialmente, cualquier posible conciliación.

Ahora, la corporación municipal, atendiendo entre otras cosas al hecho de que alguno de los demandados había sido designado delegado de partido político y "en aras de la convivencia ciudadana", ha decidido no interponer acción penal alguna.

Sant Feliu de Guíxols**Casino dels Nois, salvado de la picota**

(De nuestro corresponsal, Xavier de Lerma).—La junta directiva del "Casino dels Nois", ha enviado a los socios de la entidad un comunicado nacido de la recientemente celebrada asamblea general de socios, en el que se lee, entre otras cosas, lo siguiente:

"Al crearse por parte de algunos socios, independientemente de la junta, la "Comissió per a la defensa del Casino dels Nois", se hizo factible después del período de sensibilización popular, poder llegar a un acuerdo entre esta Comisión y la Promotora, por el cual ésta renuncia a sus derechos sobre la permuta. Consecuentemente, da un plazo de seis meses para desalojo del local actual, como estaba pre-

visto en el articulado del documento de la permuta y compromete a la junta actual una vez aprobado por la asamblea, para que inicie los trámites correspondientes para declarar el edificio, ante la Dirección General de Bellas Artes, "monumento histórico artístico de interés local".

El ayuntamiento prosigue las gestiones encaminadas a la adquisición de los terrenos de la antigua estación de ferrocarril con el fin de ubicar allí el centro de E.G.B. que la ciudad precisa ya ahora, lo cual no quiere decir, según rumores, que haya desestimado la posibilidad de hacerse con el solar que hoy tienen alquilado para campo de fútbol.

Noticario palafrugellense

(D^o nuestro corresponsal, Xavier Amir).—Que muchos sectores de la localidad están completamente olvidados por la Administración no es ninguna novedad. De casos tenemos muchos y claros, uno de ellos en la urbanización Molí de Vent donde los hierbajos campan por sus respetos y las basuras han aparecido también, siendo campo abonado para los roedores que, como era lógico, han hecho ya acto de presencia.

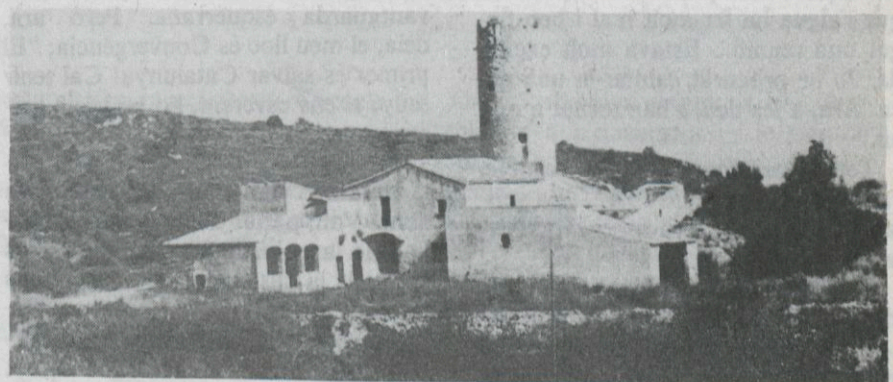
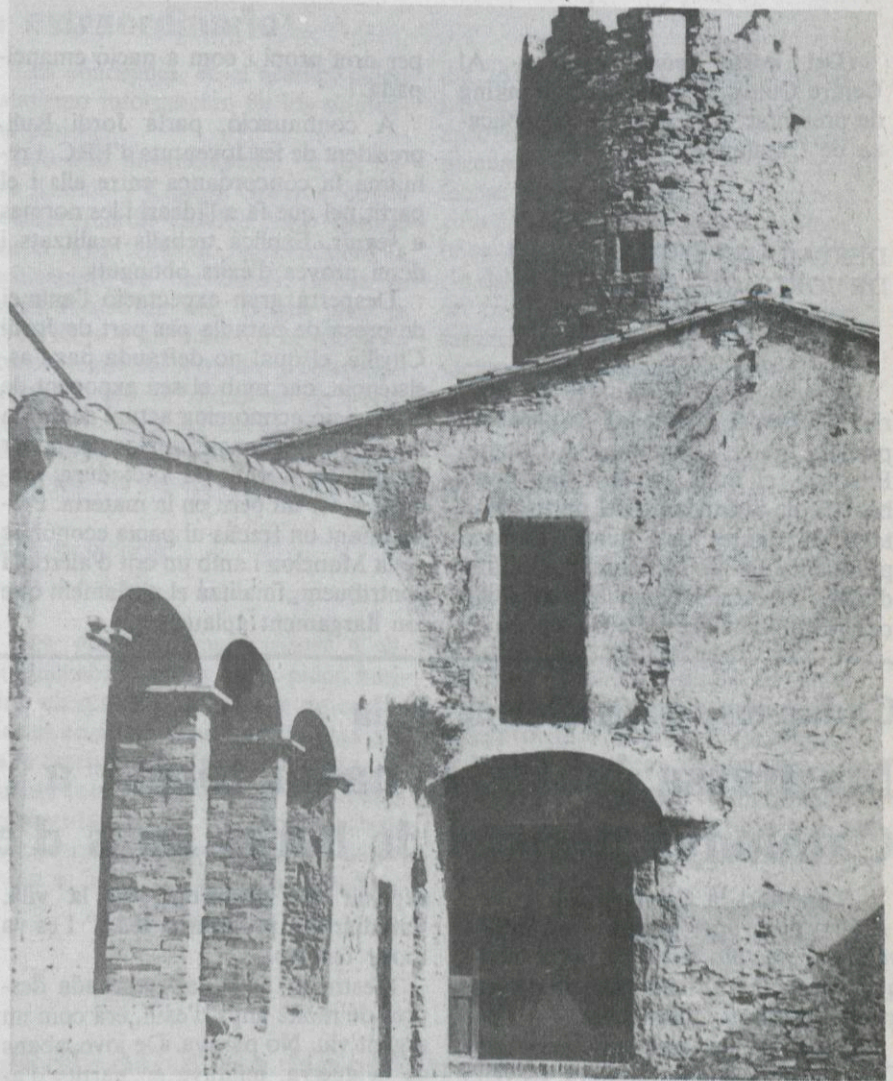
Un nuevo ejemplo y éste, inclusive, nos hace sonreír, lo tenemos al llegar a Calella por la Avenida del mar. Al tomar el último desvío que nos conduce por una pronunciada pendiente hasta el arrabal, hay un letrero que además de indicarnos la velocidad que debemos utilizar, nos dice que nos encontramos en zona residencial, mientras que a su vera una acera invadida totalmente por la vegetación y tierras : da perfecta muestra de la promiscuidad de que hacemos gala.

Se anuncia que se han iniciado las gestiones encaminadas a la construcción del llamado puerto de Palafrugell y que iría ubicado en cala Pedrosa. Y con éstas ha empezado la sensibilización de la opinión pública que con el gato muerto del construido en Llafranc anda muy escamada. Porque aunque se acepte su conveniencia, dado que quien posee amarre hoy día es un auténtico privilegiado, ante la avalancha de embarcaciones y el peligro que representa en caso de temporal el tenerlas en una boya como en Calella, no es menor cierto que en esta ocasión la capacidad del puerto en ciernes superaría en muchas veces el actual de Llafranc. Y no debemos olvidar que en Llafranc cada año debe procederse al trasvase de arenas de una punta a la otra de la playa.

¿Pero existe o no diferencia entre cala Pedrosa y Llafranc? Desde luego, mientras que esta última sufre ya en verano una masiva presencia de visitantes, que no tienen cabida en la playa y ya no digamos otro tanto de embarcaciones que dificultan a veces el mero hecho de bañarse, en cala Pedrosa, situada más al norte, los accesos son difíciles, los terrenos no están supervalorizados y, en principio, no se va a molestar a una masa concreta.

Begur

Continúa abandonada la casa de Carmen Amaya

Estas imágenes muestran la que fuera casa de Carmen Amaya, en Begur. Imágenes para el recuerdo. Una casa, hoy, completamente abandonada y en estado ruinoso. La que fuera genial *bailaora* vivió y murió en Begur, enamorada de una tierra que no la vio nacer. En esa misma casa, poco antes de su muerte, se negó a recibir la Cruz de Isabel La Católica. El mito de Carmen Amaya se mantiene vivo aunque las paredes que la vieran morir, estén muriendo también. Y nadie hace nada por la casa. (Foto Amir).

Llançà: Míting de presentació de l'ERC

Clivillé vaticinà el fracàs del Pacte de la Moncloa i donà un crit d'alerta al contribuent

(Del nostre corresponçal).— Al Centre Cultural, tingué lloc un míting de presentació d'Esquerra Republicana de Catalunya.

DESTACADA INTERVENCIÓ DE JORDI CLIVILLÉ

Presentà Jordi Serra, del Secretariat Comarcal, i prengué la paraula, primer, Jaume Quintana, del Comitè Executiu, el qual, tot fent una breu història de la fundació del partit, destacà les figures dels quatre darrers presidents de la Generalitat, sorgits d'ERC, i acabà reivindicant els drets culturals i lingüístics que Catalunya té

per dret propi i com a nació emancipada.

A continuació, parlà Jordi Rull, president de les Joventuts d'ERC, i remarcà la concordança entre ells i el partit pel que fa a l'ideari i les normes a seguir. Explicà treballs realitzats i donà proves d'èxits obtinguts.

Despertà gran expectació l'anunci de presa de paraula per part de Jordi Clivillé, el qual no defraudà pas l'assistència, car amb el seu exponent de la situació econòmica actual derivada de les corrupcions i abusos del poder capitalista durant la dictadura, demostrà ser un pèrit en la matèria. Predestinant un fracàs al pacte econòmic de la Moncloa i amb un crit d'alerta al contribuent, finalitzà el parlament que fou llargament aplaudit.

POBLET TANCA L'ACTE

Clausurà l'acte l'erudit escriptor i polític, membre de l'Executiu del partit, Josep Maria Poblet. Amb la veu ferma i l'esperit juvenívol (acaba de complir vuitanta anys, oh privilegi!), i amb la seva eloqüència admirable, s'anà fent seu tot un públic que sovint i dempeus l'aplaudia enardit. Culminà l'entusiasme quan després d'haver explicat la detenció del president Companys per la "Gestapo", que havent-li fet un llarg registre al seu domicili solament li van trobar vuit mil pessetes, preguntà: "Quina quantitat de diners s'hauria trobat, registrant els domicilis dels governants franquistes?".

Amb llargs aplaudiments i cantant "Els Segadors", s'acabà l'acte.

Cadaqués: Morí Carme Julià

Mestressa jubilada, havia tornat a Catalunya després de llargs anys d'exili

—S'ha mort la Carme Julià!...

M'ho deien, per telèfon, i no m'ho volia creure. No feia pas mitja hora que, en arribar al meu domicili de Figueres, la dona m'havia dit:

—T'ha trucat la senyora Carme, de Cadaqués; volia parlar amb tu. Es veu que l'aigua ha fet molt mal i han tingut una reunió... Estava molt excitada. Jo he procurat calmar-la una mica. Ara, a les deu, s'han tornat a reunir.

Tot donant una mirada al rellotge, vaig pensar; ja no la trobaré... La veritat és que ja s'estava morint; potser, ja era morta.

Perquè va morir allí, en anar a començar la segona reunió que feien per a parlar, per a protestar, per a prendre resolucions, davant la situació creada per l'aiguat del dia abans.

Fou el primer militant de C.D.C. a Cadaqués. Va escriure en un manifest arran de la victòria del 15 de juny: "El poble ha posat el primer graó. Ara cal pujar poc a poc, però sense pausa... Ara cal fer-se sentir. Cal parlar i

exposar els problemes de la vila. Estudiar-los, programar-los..." I es va morir fent-ho.

Mestressa jubilada, retornada després de molts anys d'exili, era com un argent viu. No parava. De jove, abans de la guerra, militava en partits d'avantguarda esquerrana. Però ara, deia, el meu lloc és Convergència; "El primer és salvar Catalunya! Cal tenir seny; si ens esverem, ho podríem tornar a perdre tot!"

Un dia la vam anar a veure, amb la dona. Vam parlar de les coses del partit i de la política, però també de les coses de la casa i de la família. I ens vam fer amics.

Fa pocs dies, en lliurava un esborrany on hi havia escrit: "Tot aquest poble està prenyat d'humanitat. Tots els racons de muntanya i de mar, volen una vida tranquil·la, que hi hagi sempre calma, ganes de conviure amb tothom..."

Aquella nit, mentre pujava fatigosament al local de la reunió —perquè

les cames li costava de fer-les anar i patia del cor—, algú li va dir:

—Vostè, àvia, s'havia d'haver quedat a casa.

—Tu, deixa'm, que jo sóc molt forta!

I ja s'estava morint. Al bell mig de la gent... convivint mentre moria.

És el que va comentar-me la seva filla, a l'hora de l'enterrament:

—Això és el que la feia viure... i això és el que l'ha feta morir.

Cobert el taüt amb la bandera catalana, el seu cos va començar a reposar quan ja era a Madrid el President de la Generalitat recobrada. Però jo estic segur que l'avió que ens tornava el senyor Tarradellas, quan va començar a volar pel cel de Catalunya, va ésser amanyagat dolçament, amb fervor, per l'esperit de la nostra Carme. I no podré oblidar mai aquell seu, intens, sec: "El primer, és salvar Catalunya!"

Josep Maria Capella

Roses

Los concejales dimitidos, vuelven a la carga

En un escrito dirigido al Ayuntamiento solicitan la convocatoria de un pleno extraordinario

(De nuestro corresponsal, Martí Balló).— Cuando ha transcurrido mes y medio desde la polémica dimisión en bloque de cuatro concejales del Ayuntamiento de Roses —hecho que ha motivado todo tipo de comentarios—, la situación municipal continua sin aclararse.

Los concejales se han reafirmado en su postura, tomada el día 1 de octubre, en un nuevo escrito dirigido al alcalde accidental en el que solicitan la convocatoria de un pleno extraordinario para que el Ayuntamiento haga pública la situación económica.

ASPECTOS DE GRAN INTERES

En el escrito se expresan otros aspectos de gran interés para la población, sobre los que se pide información clara, como la forma de adjudicación de las obras de construcción de siete aulas, ampliación del proyecto del centro de E.G.B. Se pregunta sobre el estado de la urbanización de la Gran Vía, proyecto definitivamente aprobado a finales de 1976.

Los concejales, en el escrito, piden asimismo información de los siguientes puntos:

Sobre la pavimentación de las calles Ramón y Cajal y Gravina, cuyos vecinos fueron citados hace tiempo por el Ayuntamiento, acordándose la realización de las obras; sobre la construcción de una caseta para la Cruz Roja y servicios en la playa de Roses, según un proyecto y concesión aprobado por el Ministerio de Obras Públicas; sobre las obras realizadas en la playa de La Pelosa y que han sido objeto de expediente en contra.

MAS PUNTOS A ACLARAR

Los dimisionarios, señores Coll, Fontdecaba, Reda y Giró, piden también cuentas de los pliegos de condiciones económico-administrativas para la construcción, previa subasta, del puente sobre la riera de la Trençada y pavimentación del vial Ronda, desde la carretera de Figueres hasta la entrada a la calle Toledo aprobado el

día 25 de febrero de este año; del asfaltado del camino del Cementerio, aprobado en fecha 13/5/77, según presupuesto presentado en la misma fecha; de los estudios de la construcción de aceras en el Paseo de la República Argentina, según acuerdo plenario del día 13 de mayo de este año; de un contrato encargado al arquitecto municipal, para la realización del Plan General de Ordenación, cuyo plazo de ejecución es de 11 meses, con las informaciones trimestrales de los trabajos que se iban realizando; de la dimisión del concejal señor Salvi Ferrer y lectura de su escrito de renuncia.

Por lo visto —y ante todo lo expuesto—, los tres regidores que quedan en el Ayuntamiento han optado por no darse por enterados y parece que han hecho caso omiso de la petición. ¿Acaso el Ayuntamiento no quiere o no puede lograr la transparencia de las arcas municipales —se había dicho que con varios millones de pesetas—? Lo mejor sería aclarar las cosas porque empiezan ya las lógicas suspicacias.

De Comisiones Obreras

Constitución de los sindicatos de hostelería y de la construcción

En el decurso de una asamblea de Comisiones Obreras celebrada en el local de la S.U.F., se constituyeron en Roses los sindicatos permanentes de hostelería y de la construcción, así como también el secretariado local de CC.OO. El número de afiliados a esta central sindical, actualmente, es de 64,7 en la población rosense.

Fueron elegidos responsables del ramo de la hostelería, Alfredo Useros, Matías Segarra y Angel Crespo; y del de la construcción, Víctor Gómez, Faustino López y Francisco Alvarez. Por lo que respecta al secretariado de Comisiones Obreras, sus máximos

responsables son Roberto Cayuela y María Trillo.

El local social de CC.OO., se encuentra instalado en el edificio "Eurocatalán 2", sito en la urbanización "Mas de les Figueres".

MITIN DE PRESENTACION

Con posterioridad a la mencionada asamblea, celebróse un mitin de presentación en la Societat Unió Fraternal, al que asistió numeroso público.

Abrió el acto Vicente Navarro, del secretariado del Alt Empordà, quien presentó al secretario local de CC-

.OO., Roberto Cayuela, el cual, tras solicitar a los reunidos un minuto de silencio en memoria del que fue presidente de la Generalitat y abogado de los trabajadores, Lluís Companys, hizo un llamamiento a la clase obrera rosense para que se afilie a Comisiones Obreras.

A continuación, el economista Antonio Izquierdo habló sobre las próximas elecciones sindicales, subrayando que los sindicatos de CC.OO. "eben ganar y ganarán".

El acto fue cerrado por el secretario general de la construcción, Justiniano Martínez. Al final, hubo un interesante y animado coloquio.

Davant la imminència, segons sembla, de les eleccions municipals, 9 PAÍS comença, a partir d'aquest número, una sèrie d'entrevistes amb els batlles empordanesos. "Els batlles a la picota", secció a càrrec del nostre redactor Juli Molons, no és altra cosa que un intent d'esbrinar la problemàtica actual que ofereix cada poble de l'Empordà, un cop restablerta la Generalitat i a punt d'èsser governat per un autèntic ajuntament democràtic.

Llançà: Jo

—Li agradaria arribar a ser un alcalde democràtic?

—El que jo voldria és ser-ho ja ara i que, d'això, en fes ja temps...

Aquestes paraules donen, per sí soles, certa llum sobre el pensament polític de Joaquim Pey Serinyana, batlle accidental de Llançà des del proppassat primer de setembre, quan Ricard Suñer hagué de deixar l'Ajuntament per motius de salut.

RELACIONS CORDIALS AMB LES FORCES POLÍTIQUES NASCUTES EL 15-J

Llançà, vila i port, és un lloc ben estimat pels estiuejants —molt abans del "boom" turístic— i que ara, naturalment, rep cada any uns quants milers d'estrangers, que, com passa arreu de la Costa Brava, juguen fort dins la problemàtica del municipi.

Però anem a veure el que ens diu el senyor Pey.

—Vostè té ara una alcaldia "heretada". Quants anys feia que Ricard Suñer era batlle, o més ben dit, que és batlle, ja que no ha dimitit encara?

—Dotze.

—Un temps llarg que, potser, hagi creat problemes amb les forces polítiques nascudes el 15-J.

—No. Pot escriure tranquil·lament que les relacions de l'Ajuntament actual amb les forces que anomena són cordials. A partir del primer de setembre vàrem convocar Socialistes de Catalunya, PDC, AP, CC. OO. i UGT. També presidents d'entitats culturals, esportives i recreatives.

—Si les relacions són cordials, això vol dir que les reunions foren positives.

—Completament. El problema més difícil que se'ns plantejava era l'urba-

nisme. En primer lloc, es va solucionar la continuïtat en la concessió de llicències d'obres (més de quaranta) i, per tant, no existí cap classe d'atur per causa de l'Ajuntament. Es tractà el que feia referència al Pla General en les seves dues versions: adaptació del de l'any 1957 i la seva posterior revisió, ja que no cobria les necessitats actuals. Tot va merèixer l'aprovació dels assistents, sempre que el Consistori informés dels seus projectes.

—L'equip que vostè presideix, es manté compacte?

—Entre els membres de l'Ajuntament, no hi ha cap conflicte.

—Durant aquests dotze anys, què em pot assenyalar com a positiu?

—Una cosa molt important és la construcció del grup escolar que, com ha pogut veure, és de categoria; és un autèntic triomf d'aquests darrers temps. I cal dir també que la seva ubi-

Panoràmica de la vila de Llançà.

Jaquim Pey i Serinyana

ció a Llançà el devem al gran esforç de Ricard Suñer, car el ministeri podia haver-lo construït a qualsevol altre lloc. Però, repeteixo, el nostre batlle l'aconseguí per al poble.

CAPÍTOL DE REALITZACIONS

—Altres realitzacions?

—Per exemple, la segona portada d'aigües. La prolongació del col·lector que s'acabava a la sortida del poble i que ara arriba fins al mar. L'ampliació i sanejament del sector de Fanè. L'estació depuradora...

—Vol deixar-la per a més endavant, aquesta estació?

—D'acord. També cal esmentar l'exemple de la carretera del Port, així com d'altres millores, com enjardinaments, pavimentacions i il·luminacions. Cal destacar, així mateix, el port de refugi per a embarcacions, iniciat per nosaltres i que compta amb la posterior col·laboració de la Confraria de Pescadors.

—Es que tenen una vareta màgica?

—No, no. Urbanísticament, no tot ha sortit bé. Per exemple, el "Cau del Llop" és una zona molt deteriorada. Més per l'estètica dels edificis que per l'incompliment de les ordenances. Puc dir que al terme de Llançà el paisatge no ha quedat gaire malmès, ja que hem fet respectar les alçàries en les construccions.

—Senyor Pey: 9 PAÍS ha vingut a escoltar l'alcalde. Si algú no està d'acord amb el que ens explica, també l'hauréu d'escoltar...

—Li parlo amb sinceritat. Veu, per exemple, la recepció de la "tele" no és bona. Millor dit, no és constant. El camí que condueix a les noves escoles és un desastre. El nou ha trobat, en el seu procés de construcció, una sèrie de problemes amb alguns veïns. Però aviat serà transitable.

L'ASSUMPTE DE LA DEPURADORA

—Tornem enrera, si li sembla bé.

De la depuradora, tothom en parla. Però aquí volem saber només l'opinió de l'Ajuntament. Endavant, si us plau.

—Miri: el problema és el de les quotes. Doncs bé, en aquest assumpte el que li puc dir és que l'Ajuntament, en la primera reunió que vàrem tenir amb les forces polítiques i representants d'entitats locals, es plantejà aquest problema. Va ésser opinió general que l'estació depuradora és indiscutible, necessària i beneficiosa;

“Sense problemes amb les forces polítiques nascudes el 15-J; les nostres relacions són cordials”

que semblava lògic que aquesta depuració d'aigües residuals costés diners i que s'haguessin de pagar unes quotes. El que es va discutir varen ser els preus d'aquestes quotes i en virtut de quins conceptes quedaven establertes.

“Per a posar en clar aquest punt, ens vàrem reunir uns dies més tard la mateixa gent que hem assenyalat abans, més algunes de les persones que havien presentat impugnacions. Els representants de la concessionària varen presentar números, dades, preus, despeses d'explotació, salaris invertits, etc. i contestaren les preguntes que se'ls va fer.”

“Un fet sembla evident, i és que la incontaminació de les nostres costes i platges valen diners, més diners, per exemple, que l'aigua potable que raja de les aixetes de les nostres cases. Potser, sigui un problema de mentalització. Però opinem que, a la llarga, si volem conservar la clientela turística, serà un problema de tots, i quan dic tots, faig referència a tots els pobles de la costa i també a poblacions de l'interior que, a través de rius, sèquies o canals, també contaminen les aigües del mar.”

—I ja acabo, senyor Pey. Pel poble

“sona” el seu nom per a les “municipals”...

—No m'hi penso pas presentar. El meu treball particular em roba pràcticament totes les hores del dia i, sobretot, en època d'estiu. Ara, en haver de fer les funcions d'alcalde, me n'adono més que mai que no hi puc dedicar el temps necessari. Crec que hi ha al poble gent capacitada, honesta i eficient que pot ocupar el càrrec amb èxit.

PUNT FINAL

La conversa ha acabat. Hi assistí el secretari de l'Ajuntament, senyor Magí Turu Pastellé. Fa poc temps que és a Llançà. És home d'idees molt clares. Qualsevol dia li demanarem audiència, per si ens vol parlar de la seva professió.

Ja és fosc. L'arbre de la plaça recull la llum dels fanals propers. Sota les seves branques, hi passarà —tan de bo sigui aviat!— el nou batlle democràtic. Ens hem acomiadat de la vila, tot desitjant que cada poble trobi l'home ideal. I que Ricard Suñer recobri la salut perduda.

Juli Molons

La Selva de Mar

Homenatge a Josep Maria Poble, en ocasió del seu 80è aniversari

(Del nostre corresponçal).- Organitzat per la Comarcal d'Esquerra Republicana de Catalunya, diumenge passat va celebrar-se un dinar d'honor dedicat a l'escriptor, poeta i polític Josep Maria Poble, en ocasió del seu vuitantè aniversari.

L'àpat tingué lloc a la "Fonda ca l'Elvira", on una cinquantena de comensals fruïren de les delícies culinàries de la casa.

Acabat el repàs, Carles Coll, com a representant comarcal de les Joven-

tuts d'Esquerra Republicana de Catalunya, donà una cordial felicitació a l'erudit escriptor, tot desitjant-li molts anys de vida i salut.

Seguidament, el vell (no pas per l'edat) militant del partit, Frederic Campà, en nom de tots i en el seu propi, amb emotives paraules felicità l'homenatjat per la seva tasca d'escriptor i com a fervent lluitador en pro de les nostres llibertats nacionals, i li desitjà llarga vida pel bé del partit i de Catalunya.

Respongué Josep Maria Poble amb un curt parlament d'agraïment, i acabà dient: "Permeteu-me que us recomani una vegada més que un bon militant d'Esquerra Republicana de Catalunya, per ésser-ho de debó, ho ha de donar tot al partit, sense esperar que el partit li doni mai res; i que el partit ho ha de donar tot per Catalunya".

Amb perllongats aplaudiments i el cant d'"Els Segadors", finalitzà l'esmentat homenatge.

La Bisbal

Setecientos vecinos contra la Compañía Telefónica

Protestan por el cierre del locutorio público y exigen su reapertura

(De nuestro corresponçal).—Una carta firmada por cerca de setecientos vecinos de La Bisbal ha sido remitida al director de la Compañía Telefónica, protestando por el cierre del locutorio público de la villa. En la carta se pone de manifiesto la indignación de los vecinos, especialmente de capas populares, que han resultado los más perjudicados.

La carta ha sido impulsada por las centrales sindicales CC.OO y UGT, habiendo sido apoyada por los partidos mayoritarios.

"Los abajo firmantes —comienza diciendo la carta—, ante la situación creada por la supresión en esta ciudad del locutorio de teléfonos, quieren manifestar su más enérgica protesta por esta decisión unilateral y arbitraria, que únicamente responde a intereses de la Cía. Telefónica Nacional de España, con tal olvido y menosprecio de las necesidades concretas de los ciu-

dadanos a quienes debe ir dirigido el servicio.

"Aunque es evidente que la Telefónica no puede ignorar los perjuicios que ha causado a la población el cierre del locutorio público y que, por demás, en su momento debía preveer, mediante el presente escrito queremos hacerle patente la actual situación que la unilateral actitud de esta compañía ha provocado al no dar a los usuarios la posibilidad de intervenir en tal decisión, poniendo de manifiesto con ello una actitud antidemocrática totalmente en desacuerdo con las líneas políticas del país".

Apoyando su reivindicación, los vecinos apuntan al director de la Telefónica lo siguiente:

"La actual población de La Bisbal es de 7.000 habitantes, aproximadamente; el número de abonados a tele-

fónica es de unos 650; es decir alrededor de un 35% de la población dispone de teléfono particular; hasta el cierre del locutorio de referencia que disponía de unos siete aparatos telefónicos, el número de usuarios del mismo era constante, provocándose incluso aglomeraciones, en determinados momentos.

"Con el cierre del locutorio, se han instalado para uso de toda la población únicamente dos cabinas aisladas y dos aparatos sin protección acústica; tres de dichos aparatos se hallan ubicados en el margen de la carretera general (Girona-Palamós), con lo que el ruido dificulta enormemente, sino imposibilita la comunicación".

La carta concluye exigiendo la inmediata reapertura del locutorio público de La Bisbal y de los servicios anexos, que también han sido cerrados, así como la urgente ampliación de líneas.

CENTRALS SINDICALS I PARTITS POLÍTICS

Sense ànim de polèmica, voldria assabentar UGT del lleu somriure i del gran enuig que em produí el comunicat fet públic per aquesta central sindical, en un dels darrers números de 9 PAÍS, i concretament en el punt que diu textualment: "¿No serà que duele que alguien exprese con ideas claras, caminos a seguir sin presiones de arriba ni abajo, de poderes de quienes sólo piensan obligados por lo que interesa al partido que los erige, guía y conduce?" Es refereixen a CC.OO.

Qui ha tingut la barra d'escriure un comunicat així? Però que no era conscient de qui el firmava? El firmava la UGT!

Que les CC.OO depenen del Partit Comunista, no és cap secret per a ningú. Només s'ha de mirar els qui formen el Comitè Central del PC i els càrrecs remunerats que tenen dins de CC.OO. sense que cap Congrés, que jo sàpiga, els hagi elegit democràticament. I només cal llegir els 116 membres del Comitè Central de PSUC, elegit dies enrera, per trobar-hi tots el noms que figuren a les capçaleras dels mitings del sindicat comunista.

Ara bé, a Figueres, almenys, les CC.OO. i el PSUC estan al mateix edifici, però a diferent pis (el PSUC al damunt). Però la UGT y el PSOE estan al mateix edifici i al mateix pis, i a la mateixa habitació. I si no han canviat de decoració, quan un hom entra a fer-se soci, trobarà dues taules de despatx de costat: una del partit i una altra del sindicat. Essent la majoria dels pòsters que hi ha darrera la taula del sindicat, del PSOE.

Em penso, doncs, que si CC.OO. manipula la classe treballadora quan diu en els seus "slogans" "sindicat independent", la UGT no queda pas gens ni mica a la saga. Desconec alguns dels qui formen el Comitè Local d'UGT, però els que conec provenen de dos partits: PSOE i PSC-c.

Aquest darrer cas del PSC-c, encara és potser més denigrant, puix que mentre va proclamar ser un partit independent i autogestionari, els militants, que treballaven, tenien la recomanació d'afiliar-se a la USO.

Ara, en passar a formar part de l'òrbita del PSOE, s'han afiliat i passat a dirigir un sindicat que fins ara rebutjaven (Com canvia la gent!).

Un altre punt que un altre moment s'haurà d'aclarir és el què considera Obrer el Comitè Local d'UGT-PSOE-PSC. Puix que dies enrera Nicolás Redondo deia a la premsa que Felipe González era militant d'UGT. Per a mi, senyors del Comitè Local, ni Felipe González, ni Nicolás Redondo, ni cap dels diputats, ni cap dels altres sindicalistes professionals que té la UGT és un obrer. Ni coneixen els obrers.

Per altra banda, no és cap secret en el nivells sindicalistes locals, que la UGT figuerenca està guarnida d'alts càrrecs. I el cas de CARESA n'és una prova. Gent amb alts càrrecs no pot servir, senyors d'UGT, ni representar la classe treballadora. Ni tenir l'honor de gaudir d'un lloc dins d'ella.

J. M^a. B. B. (Figueres)

PUNTUALITZACIÓ DE LA COORDINADORA DE JOVES DE FIGUERES

Amb motiu de la nota "puntualitzadora" publicada sota el títol "La Casa de la Juventud y su futuro" i firmada pel seu director (9 PAÍS n° 27, 26 octubre-1 novembre), la "Coordinadora de Joves de Figueres" desitja puntualitzar:

1er.— Que aquest (Coordinadora de Joves de Figueres) és el seu nom i no cap altre.

2on.— L'esmentada nota parlava d'una coordinació entre la Casa de la Juventud i l'esmentada Coordinadora que tenia com a objectiu la preparació del programa de l'any 1978 de la primera, per la qual cosa volem aclarir la nostra independència pel que fa a aquesta Casa.

Amb la intenció de deixar-ho palès.

Coordinadora de Joves de Figueres

DEMOCRÀCIA Y CINEMA

Crec que ja comença a ser hora que es prengui consciència a tots els nivells que democràcia, entre altres coses, vol dir llibertat responsable i que les lleis són per a ésser ateses i no pas per a fer bonic.

Concretant: quan en un cinema hi ha el cartellet de "No apto para menores de 18 años", vol dir que els menors d'aquesta edat no hi poden entrar. Però aquí, a Figueres, sembla que ningú no ho ha entès així, ja que per part dels responsables dels locals es permet l'entrada a tothom que pagui, tingui l'edat que vulgui. I per part de les autoritats, tampoc no es prenen mesures oportunes, ja que si així es fes, aquest fet no es donaria.

Veritablement, és una vergonya: en moltes ocasions, els cinemes de la nostra ciutat es converteixen en un espectacle comparable amb una casa de putes apte per a menors. Lamentable.

M. C. (Figueres)

BAR GRILL
el Bruixot
Mas Pau
CARRETERA D' OLOT A 4 KM. DE FIGUERES

*
Tots els diumenges i dies de festa, a l'hora de dinar trobareu en el Grill El Bruixot cuina catalana a preus populars. I de dijous a diumenge berenars i sopars musicals amenitzats pel pianista Josep Maria Surrall.

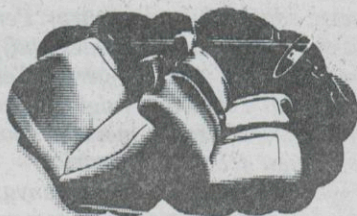
LO CONSEGUIMOS

Superar al 127... Con otro 127, por supuesto.

• Superamos la mecánica y la economía, reduciendo el desgaste y el consumo.

• Superamos el confort interior e incorporamos un panel de instrumentos más completo.

• Brindamos más posibilidades de elección: dos, tres y cuatro puertas, motor para gasolina normal o súper, en todos los colores de carrocería y tapizados y con tres niveles de terminación.

• Superamos la línea, haciéndola más estética y funcional.

NUEVO SEAT 127.

SEAT

Ya puede verlo en:

AUTOMOVILES

FIGUERAS, S. A.

« AUTOFISA »

Vilallonga, 4-6 y 15 - Tel. 501915

FIGUERAS

Entre bastidors

“Per una Casa de Cultura”

(i 2)

El treball elaborat pel Congrés de Cultura Catalana, que vam començar a resumir en el número anterior, continua així:

“Per la regència de la “Casa de Cultura” proposem dues comissions, una d’administrativa i una altra d’artística”.

“L’artística estaria formada per un representant de cadascuna de les entitats col·laboradores, representants de cadascuna de les seccions de què disposaria (teatre, cine...) i representants dels espectadors. Tindria com a fi, confeccionar el calendari i organitzar els diferents actes que es fessin. Dins d’aquesta comissió, hi hauria d’haver les subcomissions que actuessin independentment. La de teatre ha d’estar formada per tots aquells “amateurs” de la ciutat convocats per una crida. Ha de procurar la formació i manteniment dels elencs ciutadans, establiment de cursos de formació teatral depenents de l’Institut del Teatre i l’establiment de circuits comarcals i nacionals”.

“L’administrativa podria estar formada per representants dels organismes subvencionadors, un representant de les societats o entitats, i per representants dels espectadors. La seva finalitat seria procurar els diners suficients per a la programació de la “comissió artística”, sense intervenir per res en els programes que aquesta elabori”.

A continuació, la gent del Congrés apunta un “pla d’urgències” que és potser la part més interessant de tot el projecte. Diu així: “Aquest projecte només es pot dur a terme amb un govern ciutadà, democràtic i amb llibertats totals. Per tant, en el cas que fos acceptat, no es podria aplicar fins després de les eleccions, quan hi hagi una Conselleria de Cultura competent, democràtica i catalana. Si s’apliqués ara, hi hauria el risc que el nostre teatre (i la nostra cultura) fos de *faixa* i també d’*espardenya*”. (Hom suposa que es refereix al caracter no democràtic del consistori i de les ocupacions d’alguns dels seus membres). “Esperant les eleccions —continua dient— creiem que s’han d’acumular amb urgència els següents punts: 1) Pronunciament a la ciutat sobre la cultura (i especialment el teatre) en general i sobre aquest document en particular, modificant-lo, afegint-hi noves opcions i punts de vista, de tots els partits polítics que seran en definitiva els qui formaran el nou ajuntament. 2) Aprovació, per part de l’ajuntament actual, de la construcció de la “Casa de Cultura” i definició del lloc on s’ha de fer, sempre amb l’aprovació ciutadana. 3) Inici del projecte de la “Casa de Cultura” per personal competent en la matèria. 4) Creació d’una comissió per tal d’endegar la futura gestora de la Casa de Cultura. 5) Aprovació d’un pressupost, per part de l’ajuntament, per a subvencionar l’anterior comissió. 6) Subvencionament de l’ajuntament a les societats que tenen locals apropiats per a fer-hi teatre, excloent-hi les sales comercials. 7) Potenciació de la intervenció dels barris en totes aquestes activitats. 8) En el marc de les reivindicacions populars del canvi dels noms dels carrers, exigim el canvi del nom de la plaça Gala-Salvador Dalí, pel seu antic de Plaça del Teatre”.

“Aquest document queda obert a qualsevol observació”.

Ara, la fita és l'Estatut

La data del 6 de novembre del 1977 s'ha d'inscriure forçosament en aquesta llarga i apretada llista de dates històriques que Catalunya ha viscut en els darrers mesos i que han anat marcant fites importants en la recuperació de les nostres llibertats nacionals. Però si totes aquestes dates són de signe recuperador, la del 6 de novembre assenyala la pràctica dissolució de l'Assemblea de Catalunya o, almenys, un canvi radical de significació del més important organisme unitari català de l'època franquista.

Contràriament al que algú interessadament ha dit, els homes de Convergència Democràtica no veiem amb satisfacció, ni dissimulada alegria, la desaparició de l'Assemblea, fet que, en tot cas, el contemplen amb tota naturalitat i com a lògica conseqüència d'un procés polític irreversible, en el qual han succeït moltes coses i que ens ha portat a l'actual situació del país.

I precisament perquè no ens sentim ni especialment contents ni desmesuradament contrariats, volem explicitar la valoració —ben positiva, per cert— que dels anys d'existència de l'Assemblea, organisme cabdal en la lluita democràtica i per les llibertats col·lectives, que amb el seu llarg i brillant historial, pel seu arrelament popular, per l'ampli poder de convocatòria, va esdevenir el més important organisme unitari de tot l'Estat espanyol. Som conscients, hi ho volem manifestar, que l'Assemblea constitueix una de les pàgines més brillants de la història de Catalunya en la seva lluita per a sobreviure com a nació.

La mateixa actitud —pensem que coherent— que ens porta a dir això, ens obliga també a dir que la dissolució avui de l'Assemblea ens sembla normal, políticament correcta, ja que la situació actual, després d'unes eleccions, amb uns partits polítics democràtics i catalans participant normalment en la vida pública, no li dona raó de ser. Ben simptomàtic, en aquest sentit, és el fet que els partits majoritaris, els que tenen el suport del poble, les centrals sindicals més importats, així ho han entès a l'hora de decidir la supervivència de l'Assemblea. La participació política, en l'actual situació de Catalunya, amb la Generalitat provisional restablerta, passa per uns altres camins ben diferents a l'assembleisme o a l'unitarisme mal entès. L'acció política passa majoritàriament pels partits polítics, pels parlamentaris i per totes aquelles formes de representativitat real que el futur Estatut d'autonomia pugui preveure. Com deia encertadament una editorial d'"El Correo Catalán", "Catalunya tindrà Assemblea quan elegeixi el seu Parlament".

La fita ara és l'Estatut que hem d'aconseguir entre tots mitjançant els normals camins de participació política en tots els països democràtics, que són els partits polítics i el sufragi universal. Hem de lluitar per l'Estatut sense confusionismes, sabent sempre qui és qui, i també qui representa a qui; i, en definitiva podent constatar justa i precisament qui té al darrera seu la del poble de Catalunya.

Bernat Llorens
(Col·lectiu de premsa de CDC)

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9pais

Nom	
Adreça	Telèfon
Població	

Forma de pagament

- Presentació factura
 Gir postal
 Taló bancari

CONDICIONS

- 6 mesos (26 n.ºs) 500 ptes.
 12 mesos (52 n.ºs) 1.000 ptes.

Data i signatura

El periòdic es reparteix a Figueres a primera hora del matí. Els subscriptors domiciliats fora de Figueres pagaran un recàrrec de 100 ptes. (6 mesos) i 200 ptes. (12 mesos), per despeses d'envio.

Del patrimoni monumental empordanès (1)

Cinquanta monuments de l'Alt Empordà, en perill

Necessitat de superar la política triomfalista i demagògica de grans restauracions

Tot sovint a la nostra comarca alt-empordanesa el fet de parlar de monuments i de llur problemàtica, degut a la manca d'informació i desconeixement, hom creu que el problema és senzill i que parlant de Sant Pere de Roda, Sant Quirze de Colera i ara, degut al rebombori que fa el seu Patronat, de Santa Maria de Vilabertran, el problema està resolt.

És evident, i molt, que el problema és tremendament més complex i de bastants més proporcions.

Dins d'un context general, el problema del patrimoni monumental és molt ampli i cal un profund coneixement per tal de valorar-lo amb la seva magnitud.

PROP DE CINQUANTA MONUMENTS EN PERILL

Cenyint-nos únicament i exclusivament a l'arquitectura religiosa, i deixant de banda per a una altra ocasió la civil i militar, trobem que a l'Alt Empordà hi ha unes 350 edificacions d'aquest tipus, de les quals prop de dos centenars tenen elements arquitectònics alt medievals, i d'aquestes més d'un centenar són romàniques, amb restes pre-romàniques o totalment pre-romàniques.

D'aquestes, n'hi ha una cinquante-na que, de no posar-hi remei, llur pèrdua és irremissible per a les generacions futures.

No volem fer-nos pesats, però sí que és convenient fer una ullada general i repassar breument llur nom: L'Estrada, a Agullana; Mare de Déu del Fau, St. Feliu de Carbonills, Sant Cristòfol dels Horts, a Albanyà; Sant Nicolau, Sant Miquel de Cadins, a Cabanes; Sant Tomàs de Pení, a Cadaqués; Sant Miquel de Colera, a Colera; l'ermita de Caneres, a Darnius; Mare de Déu de la Gràcia, a l'Escala; Sant Martí de Bausitges i Sant Miquel de Freixa, a Espolla; Sant Julià dels Torts o d'Altorts, Santa Maria del Forn del Vidre, Sant Pere del Pla de l'Arca, Sant Vicent o Sant Jaume de Canadal, Santa Maria de Requesens, Santa Maria de coll de Panissars, a la Jonquera; El Terror i Sant Silvestre de

Balleta, a Llançà; Sant Quirze i Santa Julita d'Illmells, a Llers; Sant Pere de Miró i Sant Pere del Castell, a Navata; Santa Maria de l'Estanyet, a Palau de Santa Eulàlia; Sant Domènech, Sant Jaume de Vallgornera, Sant Llätzer, Sant Nazari i Sant Sepulcre, a Peralada; El Roure i Santa Maria de Molins, a Molins; Sant Baldiri de Tabblera, Santa Elena, al Port de la Selva; Sant Quirze i Santa Maria de Colera, a Rabós d'Empordà; Santa Maria de Roses; Santa Fe dels Solers, a Sant Climent de Sescibes; Sant Jordi i Sant Sebastià, a Sant Llorenç de la Muga; Sant Julià, a Sant Mori; Sant Andreu de Vilarobau, a Vartalló; Sant Feliu de la Garriga, Santa Maria de Palau Borrell, a Vilademà; Sant Tomàs de Palol de Sabaldòria, a Vilafrant; Sant Salvador de Coquells, a Vilanat...

CAL POSAR-HI REMEI

És evident, doncs, que, davant d'una llista d'aquestes proporcions, cal una política coherent o global i que cal superar d'una vegada per totes la política triomfalista i demagògica de grans restauracions que deixin com un mirall una església, però que al seu costat se n'estan enrunant mitja dotzena.

A tal fi, creiem que fóra interessant una legislació que contemplés la propietat comunal d'aquest patrimoni, o si més no l'ús públic d'un bé col·lectiu.

La creació d'unes brigades mòbils per comarques que repassessin tots i cada un dels monuments que estiguessin en perill d'esfondrament, netejant-los i consolidant-los, guarint esquerdes, tapant degoters, canviant teules, traguent bardisses, desenrunant les restes, senyalitzant llur situació, a fi de facilitar el seu accés als visitants, és imprescindible.

Recordem els grans pressupostos per a la Fontana d'Or o el pont de Sant Joan de les Abadesses, mentre tenim el pont Trencat de Montagut que una senzilla consolidació el mantindria dempeus molt de temps.(1)

De totes maneres, si la iniciativa "oficial" roman emmarcada en uns

esquemes caducs o endarrerits, no així la iniciativa popular.

Fora de la nostra comarca, tenim els Amics de l'Alta Garrotxa, que amb el seu entusiasme han arranjat Santa Bàrbara de Primeres i Santa Maria d'Escales, i aviat aniran a Sant Sebastià de Monars.

A l'Alt Empordà, hi ha a Palau Sa-verdera els amics de Sant Onofre, que organitzen el dilluns de Pasqua Grana un aplec; a Maçanet de Cabrenys, gairebé han arranjat totes les esglésies dels voltants; a la Jonquera, els amics de Santa Lúcia han portat a terme una bona tasca; també els veïns de Terrades varen refer Santa Magdalena i a Navata hi ha un grup que es preocupa de Sant Pere de Miró.

EL PATRONAT DE VILABERTRAN, CAPÍTOL A PART

Del Patronat de Santa Maria de Vilabertran, malgrat estar compost per més d'una dotzena de persones "importants", llur tasca és més política, que pràctica. Sembla mentida que amb el temps que fa que en parlen, el seu esforç hagi estat tan poc efectiu. Això sí, de discursos i de presentacions, els que vulgüeu, però de treball pràctic ben poca cosa. Aprofitant les pàgines de 9 PAÍS, ens agradaria preguntar-los per què no varen aprofitar la subvenció de 30 milions que la Diputació els oferia, prèvia compra del monument.

Com a afeccionats a Vilabertran, esperàvem més de la "talla i capacitat" dels membres que integren el Patronat.

Coma d'Orri

(1) Una vegada escrit aquest article, ens hem assabentat que el pont Trencat de Montagut s'ha enderrocat, a causa del darrer aiguat. Aquest pont que havia aguantat 2.000 anys, s'hauria pogut salvar amb el donatiu que una entitat bancària havia fet exclusivament per a la seva consolidació. La despreocupació de les nostres autoritats en aquesta matèria, s'ha fet pregonar una vegada més. Esperem que la Generalitat tingui una actuació més correcta.

Pena de mort i pena de viure

A l'Empordà no es pot veure la UHF. No hi ha encara prou infraestructura tècnica per a una recepció nítida de la Segona Cadena de T.V.E. S'ha dit que la programació d'aquesta és menys dolenta que la Primera. Fins fa poc, era indubtable, si res més no, els espais informatius. "La clave", que s'emiteix els dissabtes a la nit per UHF, és, al meu parer, el millor programa, amb la doble vessant de projecció de pel·lícules cinematogràfiques i de debat amb participació d'invitats i de telespectadors. El dissabte passat s'acomiadà "La clave" per a anunciar que es traslladava a la Primera Cadena. Veurem si no ve Sant Pere Anson amb les rebaixes.

"La clave" s'acomiadà amb el film "A sangre fría" i amb el debat sobre la pena de mort. Fou, com va dir un advocat argentí de la Comissió Internacional de Juristes, una gran nit per a la llibertat d'expressió. La pena de mort, afortunadament, no està ara damunt de cap taula decisòria del nostre país. Només va estar sobre la taula televisiva, com a tema. O està també en molts països, per no dir arreu del món. Ho està perquè, com definí García Valdés, jurista espanyol, històricament la pena de mort ha evolucionat en funció dels canvis sociològics. A l'Edat Mitjana funcionà "La Llei del Talió" (ull per ull, dent per dent). A 1977 encara funciona la mateixa llei a les societats menys desenvolupades, malgrat l'ONU. El 1977 encara uns homes poden, legalment, treure la vida a uns altres. Solen fer-ho per raons polítiques.

Els favorables a l'aplicació de la pena de mort (amb matisos) estaven en minoria, en el debat de dissabte passat. Eren un vell dominic francès, que recordava el preconiliar Lefevre, i l'advocat José María Ruíz Gallardón, ploma polèmica d'ABC i membre de l'Alianza Popular. El primer, es llançà amb argumentacions dels tipus: "Tampoc els as-

sassins no donen opció de vida a llurs víctimes". El segon, més acurat, sostení la validesa de la pena de mort per a aquells casos en què la seva aplicació comportés la salvació d'altres vides. Va posar Ruíz Gallardón com a exemple el que avui el pilot de la "Lufthansa", recentment mort per un terrorista, podria estar viu, si s'hagués aplicat la pena de mort als detinguts de la banda "Baader-Meinhof".

Els contraris de la pena màxima donaven raons socials, cristianes i marxistes, enteses totes elles com a raons ja conegudes pel gran públic. Les raons del dominic queien pel seu propi pes, com va caure la Inquisició de qui semblava el seu modern representat. Les raons de l'intel·ligent advocat conservador no quedaven tan malparades. I sorgí, de sobte, el personatge que sol sortir darrerament per a canviar el sentit d'aquest tipus de discussió. Sorgí un d'aquests iconoclastes que canvien els marcs de polèmica, com a fruit natural d'unes generacions que posen en qüestió moltes coses que semblen intocables. Si Basilio Martín Patiño no hagués estat invitat a TV, s'hagués tingut d'inventar un personatge com ell, perquè les seves opinions reflectien les d'una part de la societat, una part diríem jove o nova. El director de "Queridísimos verdugos" i de "Canciones para después de una guerra", digué que es considerava un extraterrestre si ésser terrestre volia dir acceptar, com a mal menor, l'existència de la delinqüència de les guerres i de les diferències de classes.

Martín Patiño no és un polític tradicional; i, per tant, no li tocava donar el dissabte solucions, perquè no es presentaria a cap elecció. Digué sintèticament que la pena de mort és conseqüència de la malaltia de la nostra societat, preocupada més d'aïllar a qui no és "social", que no pas de reincorporar-lo. Em va semblar que defensava l'anul·lació de la pena de mort des de la perspectiva de què s'ha de treballar contra la "pena de viure".

Na Loreto Vilanova i Purcallas

Vídua en primeres noces de Lluís Jordà i Guanter i en segones noces de Ferran Suñer i Roig

Ha mort a l'edat de 83 anys, havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica.

A. C. S.

Els seus afligits: germana política, nebots, cosins i família tota i el jove Josep Castej els preguen que la tinguin present en les seves oracions.

Figueres, novembre del 1977

Editorial

Les presons imaginàries

A la «Belle Epoque» els líndres de guant blanc, anomenats rates d'Hotel, gaudien d'un seguit de privilegis fruit de la tolerància internacional en qüestió de duanes i passaport. Gairebé mai no eren agafats, i quan ho eren els seus cabdals els obrien moltes portes i els facilitaven una estada a la presó plena de comoditats i benaurances. Es parla d'un assaig madrileny que el dia que hi havia toros sortia de la model per a anar a un dels millors

El que opinen els nostres lectors i els qui no ho són

SALUTACIONS

Senyor Director de "Poble Andorrà":

Rebem noves vostres celebrant-ho, recordem nostra estança al vostre Principat quan s'hi van celebrar les "Festes Populars de Cultura Pompeu Fabra" (4 i 5/X/75), fent coneixença amb una redactora, jove ella i molt gentil, del vostre portaveu.

Suara em serviu una butlleta de subscripció, que procuraré fer arribar a persona que tingui interès de fer-se'n, car nosaltres no podem pas més amb les que ja tenim d'any: Omnium Cultural, Diades Fabrianes, Elencs Sardanistes, Institut d'Estudis Comarcals, diari "Avui", Ateneus, etc., és a dir, ens

ble del Conflent. La radioactivitat infiltrada a les terres, a l'aigua i a l'aire! Als pagessos prou malament que els va i ara es prepara aquest futur radioactiu.

Les centrals nuclears es construeixen sota una falsa "crisi del petroli" i ens volen fer creure que són indispensables "pel progrés" i "per la pàtria".

Però el moviment ecològic fa anys que sap que hi ha una alternativa d'energia: la solar. Energia solar que no fa cap mal a la Natura ni a les persones.

Els perills radioactius van units a "la societat de consum", la societat del treball assalariat i la mercaderia, el sistema capitalista i jeràrquic, amb la mort de la Natura: contaminació fluvial.

Dels periòdics

9 PAIS

Fer un nou país

«9 PAIS» ja és un periòdic que neix a servei de Figueres i de l'Empordà, tant la part de la comarca com la baixada quan comencen a bufar els vents de democràcia per tot l'Estat Espanyol. Uns aires sabrosos que hom voldria respirar sempre a «pie pulmón» —cal permetre aquesta expres-

LE MONDE

tres Brúixes de Macbeth, que s'ha acabat el gran "show" shakespearà televisat i que la dreta i el patronat han anat fins a la fi. Ben representat, amics.

TELE EXPRES

Optimisme

Hi hagué acord a Perpinyà. En realitat d'acord ja n'hi ha hagut en les tres reunions cimeres entre els parlamentaris i el President.

"Poble Andorrà", fins fa poc diari i enguany setmanari del petit principat pirinenc, demostra la seva simpatia i fins i tot respecte pel nostre periòdic. En un dels seus darrers números, reproduïx un article publicat a 9 PAÍS, juntament amb uns altres de "Tele/Expres" i "Le Monde". Potser, haurem de començar a creure que 9 PAÍS té ja prestigi internacional...

Una nueva dirección que ya está de moda.

Calle Gerona, 21
Figueras

DESCAMPS Albert Berta

Ropa de casa • style primrose bordier

TF-1

PELÍCULAS

- 16 **Miércoles** 20.30.- La Mort Amoureuse (D)
- 17 **Jueves** 20.30.- Richelieu (S)
- 18 **Viernes** 18.55.- Le 16 A Kerbriant (S)
- 19 **Sábado** 21.30.- Le Riche et le Pauvre (S)
- 20 **Domingo** 20.30.- Madame et son cow-boy (Gary Cooper)
- 21 **Lunes** 20.30.- Catherine (Olga (Georges-Picot)
- 22 **Martes** 20.30.- Lettres d'un bout du monde (DC)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 16 **Miércoles** 13.35.- Les visiteurs du Mercredi (V)
- 17 **Jueves** 14.00.- Les 24 Jouis (V)
- 18 **Viernes** 20.30.- Catherine au Paradis. Théâtre
- 19 **Sábado** 20.30.- Numéro Un. (Georges Brassens) (M)
- 20 **Domingo** 14.10.- Les Rendez-vous du dimanche (V)
- 21 **Lunes** 22.10.- Quand les Anglais occupaient Paris (DC)
- 22 **Martes** 21.25.- Découvertes TF-1

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

Resum de programes del circuit català de

- 16 **Dimecres** 13.30.- De bat a bat
14.00.- Miramar
Tarda 17.15.- Giravolt
- 17 **Dijous** 13.30.- Barcelona RTVE
14.00.- Miramar
Tarda 17.15.- Personatges
17.45.- Català amb nosaltres
- 18 **Divendres** 13.30.- Tot art (suplement setmanal)
14.00.- Miramar
Tarda 15.30.- Arxiu de Records
- 19 **Dissabte** 11.00.- Terra d'escudella
13.30.- Miramar Esportiu
- 21 **Dilluns** 13.30.- Miramar Esportiu
14.00.- Miramar
Tarda 17.15.- Musica en viu
17.45.- Català amb nosaltres
- 22 **Dimarts** 13.30.- Tot art
14.00.- Miramar
Tarda 17.15.- Lletres catalanes

A partir de les 15 hores, els programes s'emeteixen per la segona cadena.

A-2

PELÍCULAS

- 16 **Miércoles** 22.10.- L'Echange (S)
- 17 **Jueves** 15.00.- Le Fleuve (A)
20.35.- Les Aveux les plus doux (P)
- 18 **Viernes** 15.00.- Le Justicier (A)
- 19 **Sábado** 20.35.- Le cinq dernières minutes (D)
- 20 **Domingo** 21.40.- Les Origines de la Mafia (Mel Ferrer)
- 21 **Lunes** 15.00.- La Poupée sanglante (S)
- 22 **Martes** 20.35.- Francis Gary Powers (Lee Majors) (A)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 16 **Miércoles** 20.25.- Football. Coupe du monde (France-Bulgarie)
- 17 **Jueves** 22.00.- Magazine 100.000 Images (V)
- 18 **Viernes** 21.35.- Apostrophes (V)
- 19 **Sábado** 18.00.- La Course autour du monde
- 20 **Domingo** 12.00.- Bon Dimanche (V)
- 21 **Lunes** 21.55.- Personnages de la vie (Marek Halter)
- 22 **Martes** 18.55.- Des Chiffres et des Lettres (CO)

FR-3

PELÍCULAS

- 16 **Miércoles** 20.30.- Le Bonheur (Hommage à Marcel L'Herbier)
- 17 **Jueves** 20.30.- Les Chinois à Paris (CD)
- 18 **Viernes** 21.30.- Les grandes Fleuves (DC)
- 19 **Sábado** 20.30.- Les Samedis de l'Histoire
- 20 **Domingo** 22.30.- La Chine est proche
- 21 **Lunes** 20.30.- L'Adorable Voisine (CD)
- 22 **Martes** 20.30.- Les Quatres du Texas (C)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 16 **Miércoles** 20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)
- 17 **Jueves** 19.40.- Tribune Libre
- 18 **Viernes** 20.30.- Vendredi (V)
- 19 **Sábado** 20.00.- Spécial outre-mer (DC)
- 20 **Domingo** 17.50.- Espace musical
- 21 **Lunes** 20.00.- Les jeux de vingt heures
- 22 **Martes** 19.40.- Tribune Libre

(A) acción - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (CO) concurso - (D) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policiaca - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.

Interferències

F. Garrido Pallardó

"El fabuloso Andersen" ens plagué. Molt satisfet de dir-ho.

* * *

També vàrem passar-ho "pipa" amb el Curro. No es cometé cap roba-tori poc o molt "social" i oferí una lliçó a la nostra Federació de Boxa.

* * *

D'acord amb el canvi d'horari d'"El Mundo de la Música"; però no ens plagué gaire que cap dels concursants no conegués ni poc ni molt en Halffter.

* * *

Ara bé. Haguessin conegut Bacarisse, Pittaluga, Nin i d'altres? D'aquests mestres espanyols, ningú no se'n preocupa.

"Veinticuatro imágenes" fou un encert. Aquesta setmana em diverteixo. Ho veieu? Res de millor per a un crític que l'aplaudiment.

* * *

Del "Fidelio", poc i dolent. Amb perdó del Beethoven.

* * *

El cor d'en Ledgard ens preocupa. Li desitgem un restabliment total. Es tracta d'un veritable professional de la Tele; molt simpàtic.

* * *

Si la dona es converteix en una màquina de despeses, ens farem partidaris de la "fadrineria".

Fútbol**Nuevo triunfo figuerense que vale dos puntos y... ¡el liderato!****El Montcada sucumbió por 3 a 0**

(De nuestra Redacción, por Joaquim Ballester).- El colegiado Sr. Sanz pasó por el feudo figuerense y dejó la misma impresión que muchos otros de sus colegas. Nada en las áreas y mucha autoridad fuera de ella. Aunque, en esta ocasión, no hubo ninguna amonestación para los jugadores.

ALINEACIONES

FIGUERES: Miret (3); Semis (4), Cortada (4), Ornad (4); Martínez (3), Busquets (4), Vilarrodà (3), Duran (3), Fernández (3), Pagés (4) y Eche-goyen (3).

MONTCADA: Granja; Prieto, Perales, Pepe; Ramón, Morales; Felipe, Gasparín, Diego, Garrido y Pedro. A los 15 ms. de la segunda parte, Del Moral suplió a Garrido.

GOLES

Fueron tres y de bella ejecución. El segundo obra de Fernández, como para repetirlo en la "moviola". El 1-0 lo materializó Martínez, después de un ataque local en el que intervinieron varios hombres unionistas. Se llevaban 15 ms. de partido. El 2-0 a los 19 ms. cuando Fernández remató en plancha y en difícil postura con la cabeza, un centro de Busquets. El definitivo 3-0 llegó a los 55 ms. y su autor fue Duran que largó una andanada que hizo inútil los esfuerzos de Granja para neutralizarla.

Trofeu 9 PAÍS al jugador de la U. S. Figuères más regular de la temporada

Busquets, 38 punts; Bartolomé, 36; Eche-goyen, 33; Cortada, Ornad i Pagés, 31; Vilarrodà, 28; Duran, 25; Torrens, 24; Miret, 22; Fernández, 17; Vilar, 14; Semis, 10; Cros, 8; Calvo, 7, i Martínez i Salazar, 6.

COMENTARIO

Con mucha humedad dentro y fuera del rectángulo de juego, transcurrió este encuentro que fue presenciado por bastante público, si tenemos en cuenta la categoría del rival que había enfrente de los locales. El Figueres lanzó una docena (9 y 3) de saques de esquina, por cinco (1 y 4) el Montcada. La primera parte duró exactamente 49 ms. y 46 ms. la segunda. ¿Se le paró el reloj al colegiado? Todo es posible... en el fútbol.

LA HISTORIA SE REPITIO

Los encuentros del Figueres en su campo se parecen como dos gotas de agua. Todo parece calculado de antemano. Le basta al conjunto unionista apretar el acelerador en un periodo de tiempo muy relativo, y ¡zas!, el choque listo para sentencia. Además, parecen abonados al mismo resultado de tres a cero. Vean sino: tres al Oliana, tres al Gavà, otros tres al Malgrat y para variar, otros tres al Montcada. Y, mientras tanto, el portal de Miret sin encajar un gol en estos cuatro partidos. Pero la similitud no queda sólo en el tanteo. El juego del equipo varía

según las cifras del marcador. O sea que, una vez resuelto el asunto, a vivir de renta. ¡Dichosos ellos!

UNOS Y OTROS

El Figueres demostró en todo momento ser superior al Montcada. Aquí no hubo margen a la más mínima duda. Cuando quiso, el once forastero bailó al son que le tocaban y no tuvo más remedio que aguantar como buenamente podía, lo que se les venía encima. Menos mal que, el cuadro albiazul, una vez tuvo encarrilado el partido bajó en su ofensiva y la cosa no pasó a mayores. Destacó el cuarteto defensivo y algunas individualidades de la vanguardia, aunque se abusó un poco del regate y la floritura.

En el Montcada, destacaríamos la férrea voluntad de todos sus elementos que no se entregaron en ningún momento. Lucharon el límite de sus posibilidades y encajaron con deportividad la derrota. Incluso en la segunda parte aprovechando las "vacaciones" de algunos jugadores locales, dominaron con cierta insistencia, pero ante el marco se mostraron inoperantes. El ala derecha del ataque, se mostró con buenas maneras y cierta técnica.

¡Adiós a la Copa del Rey?**Esta noche, Santander-Figuères, partido de vuelta**

El campo del Sardinero será escenario esta noche, del choque de vuelta entre el once titular de la capital montañesa y el Figueres. Como recordarán nuestros lectores, en el de ida se impusieron los santanderinos por el tanteo de 1-2. Por lo tanto, es de esperar que, salvo sorpresa mayor, el conjunto unionista quede apeado de la Copa.

No obstante, hay que dejar constancia, que los expedicionarios figuerenses estaban muy animados y dispuestos a poner difíciles las cosas a su rival. El Santander al amparo de su campo y con una plantilla superior, debe en buena lógica alzarse con la eliminatoria. Pero como queda escrito con anterioridad, los del Figueres, después de estrenar liderato en su grupo de Tercera, andan eufóricos. Que haya suerte.

J. B. U.

Resultados y Clasificaciones

TERCERA DIVISION GRUPO III

Masnou, 3; Endesa, 0.
L'Hospitalet, 3; Horta, 0.
La Cava, 2; Reus, 3.
At. Monzón, 3; Andorra, 1.
Figueres, 3; Montcada, 0.
Júpiter, 3; Vic, 0.
Barcelona, 2; Malgrat, 0.
Oliana, 1; Sp. Mahonès, 1.
Gimnàstic, 1; Gavà, 1.
Europa, 3; Badalona, 1.

Clasificación: Figueres, 17 puntos; Barcelona, 16; Horta, 16; Endesa, 14; Gimnàstic, 14; Andorra, 14; Reus, 14; Júpiter, 13; L'Hospitalet, 13; Gavà, 12; Europa, 12; La Cava, 11; S. Mahonès, 11; Masnou, 10; Badalona, 10; At. Monzón, 10; Malgrat, 9; Vic, 9; Oliana, 8; Montcada, 7.

REGIONAL PREFERENTE

Sant Celoni, 1; Palamós, 0.
Puigreig, 1; Olesa, 3.

Can Oriac, 0; Granollers, 0.
Tortosa, 1; Valls, 1.
Santboià, 1; Bufalà, 1.
Artiguenc, 1; Cornellà, 0.
Sants, 2; Amposta, 1.
Olot, 3; Igualada, 2.
Vilafranca, 5; Manresa, 0.
Barceloneta, 5; Torelló, 1.

Clasificación: Olot, 19 puntos; Vilafranca, 16; Sant Celoni, 15; Artiguenc, 14; Igualada, 14; Barceloneta, 14; Sants, 12; Santboià, 12; Olesa, 12; Granollers, 11; Cornellà, 11; Valls, 11; Torelló, 10; Palamós, 9; Manresa, 9; Puigreig, 8; C. Oriac, 8; Bufalà, 5; Amposta, 5; Tortosa, 5.

PRIMERA REGIONAL GRUPO I

Llinàs, 2; Bisbalenc, 1.
Arbúcies, 5; Banyoles, 2.
Premià, 3; Roses, 1.
Cerdanyola, 2; Palafolls, 1.
Blanes, 1; Sant Roc, 1.
Llefià, 2; Lloret, 0.
Calella, 1; Mataró, 2.
Guixols, 3; Besonenc, 2.
Palafrugell, 1; Sant Hilari, 1.
Gramenet, 5; Cardedeu, 3.

Clasificación: Gramenet, 18 puntos; Mataró, 17; Llefià, 15; Llinàs, 15; Arbúcies, 13; Roses, 13; Cerdanyola, 13; Lloret, 12; Bisbalenc, 12; Palafolls, 12; Premià, 11; Besonenc, 11; Banyoles, 10; Guixols, 10; Palafrugell, 8; Sant Roc, 8; Blanes, 7; S. Hilari, 7; Cardedeu, 4; Calella, 4.

SEGUNDA REGIONAL GRUPO I

La Cellera, 2; Llançà, 4.
Peralada, 2; Castellfollit, 2.
Salt, 5; Montagut, 1.
Farners, 3; Figueres, 1.
Canet, 2; Sils, 2.
Vidreres, 1; Los Amigos, 2.
Cassà, 1; Pontense, 1.
Torroella, 1; Anglès, 1.
Hostalric, 2; Amer, 5.
Borrassà, 1; L'Escala, 0.

Clasificación: Pontense, 19 puntos; Llançà, 18; Salt, 15; Castellfollit, 14; Anglès, Los Amigos, 12; Farners, 11; Amer, Borrassà, Hostalric, La Cellera, Montagut, Peralada, Canet, 9; Figueres, Sils, L'Escala, 8; Torroella, Vidreres, 6.

URBANIZACION MONTSERRAT

a 2 km. de Figueras

venta de PARCELAS con
agua, luz, teléfono, listo para conectar.

INFORMESE en:

fincas
Montserrat

avda. José Antonio. 37 - Tels. 50 58 08 - 50 58 12 - FIGUERAS

Fútbol comarcal

SANT CELONI, 1
PALAMÓS, 0

Encuentro arduamente disputado por ambos onces, y en donde la victoria, ha sonreído finalmente al conjunto local y en el último minuto ha sido quizás el equipo propietario quien ha buscado con más tesón durante todo el partido.

Por el conjunto local sus componentes, han estado bien pecando quizá, de no jugar por los extremos, que es donde se rompen las defensas adversarias. Gol: a los 43 minutos de la segunda parte, y tras un excelente servicio de un compañero, el ariete Escalé, de cabeza consigue el 1-0.

SANT CELONI: Dou, Durán, Isern, Muñoz, Nin, Baixes, Novell, Muñoz, Nin, Baixes, Novell, Andrea, Juares (Escalé), Asmarats, Clos.

PALAMÓS: Capell, Escribano I, Sánchez, Mayor, Escribano II, Mestre, Fábregas, Medina, Palomeras, Herrera, Fernández.

LLINÀS, 2
BISBALENC, 1

A los 11 minutos de la primera parte, Rexach I ha conseguido el 1-0. A partir de ese momento el Bisbalenc ha abierto sus líneas y ha jugado bien hasta conseguir el empate, obra de Hernández, a los 15 minutos de la segunda parte. Otra vez el Llinàs ha pasado a dominar creando numerosas ocasiones de gol. Por fin, Avalós, a los 30 minutos copó el 2-1, definitivo.

LLINÀS.— Vera, Pou, Jujol, Castillo, Montesinos, Cesteros, Agudo, Isern, Bach, Avalós, Rexach I y Esteve (Salis).

BISBALENC.— Salvi, Orts, Jimé-

nez (Juvera), Toni, Moni, Ferrer, Hernández, Gironés, Fábregas, Higuera y Berna, (Soler).

PREMIÀ, 3
ROSES, 1

En el minuto de partido, Gris es el que consigue el primer gol, 1-0; también fue al primer minuto del segundo tiempo cuando Gris establecía el 2-0. En el minuto 75 un balón que se colaba irremisiblemente es sacado por una defensa visitante con las manos, la pena máxima la lanza Gris y marca el 3-0, faltando cuatro minutos para el final llegó el gol del Roses obra de Gómez.

PREMIÀ.— Botey, Julián, Molina, De Haro, Miguel Angel, Gris, Salinas, Gómez (Chiqui), Federico, Artigaz, Bonás, (Berenguer).

ROSES.— Serrano, García, Paradedá, Iglesias, Juncá, Huguet, Rioja, Alcalde, Donat, Ponce (Hernández), Cacheiro (Gómez).

GUÍXOLS, 3
BESONENC, 2

Gallardo, en el minuto 25, marcaba el primer tanto local.

A raíz del gol vuelven a jugar mejor los locales, y en el minuto 38 Morató marca el segundo. En el minuto 50, Gallardo, desde fuera del área, consiguió el tercero.

Los visitantes, lejos de dar el partido por perdido, reaccionaron de penalty, en el 58, López reducía a distancia. Faltando 7 minutos para el final, el propio jugador estableció el resultado definitivo.

GUIXOLS.— Rabaseda, Antúnez (Torrecillas), Gallardo, Bono, Morató, Rocosa (Camp), Irla, Fluviá, Diego, Blázquez y Lorenzana.

BESONENC.— Castaños, Roman, Pastor, Jesús (Ebaristo), Rodri, Ortega, Cruz, Hernández, López, Sanahuja, Aragón (Toni).

PALAFRUGELL, 1
SANT HILARI, 1

Goles: Ezequiel en el minuto 10 de la primera parte. Bruguera, al minuto 17 de esta misma mitad.

PALAFRUGELL.— Prieto, Benavilles, Fábregas' Bou, Borrrell, Perio Crispin, Niell, Galoso, Ezequiel y Sepu (Arrera) y (Segura).

SANT HILARI.— Ballester, Ramón, Ballester II, Bolu, Serrade sanferm, Pardo, Pujol, Moragas, Bruguera, Brides i Rojas.

LA QUINIELA DE **gris**

Joyeria Relojeria SUIZA

Especialidad en Brillantes y Esmeraldas
Talleres de artesanía propios

Agencia Oficial: CARTIER - OMEGA - LONGINES
y CRISTIAN DIOR de PARIS

VILAFANT, 25 - Tel. 50 11 01 - FIGUERAS

PRONOSTICO

1 ELCHE RAYO VALLECANO	1	X	2
2 GIJON-VALENCIA	X	X	2
3 BURGOS-REAL SOCIEDAD	X	X	2
4 REAL MADRID-BETIS	X	X	2
5 ESPAÑOL-BARCELONA	1	X	X
6 SEVILLA-AT. MADRID	1	X	X
7 SALAMANCA-CADIZ	X	X	2
8 AT. BILBAO-HERCULES	X	X	2
9 CORDOBA-ZARAGOZA	1	X	2
10 CELTA-MALAGA	1	X	2
11 MURCIA-GRANADA	X	X	2
12 JAEN-CORUÑA	1	X	2
13 OSASUNA-OVIEDO	1	X	X
14 CASTELLON-SABADELL	1	X	X

Quiniela Ganadora

1 ELCHE AT. BILBAO	X	X	2
2 RAYO VALLECANO-GIJON	X	X	2
3 REAL SOCIEDAD-R. MADRID	1	X	X
4 BETIS-ESPAÑOL	X	X	2
5 BARCELONA-SEVILLA	X	X	2
6 AT. MADRID-SALAMANCA	X	X	2
7 CADIZ-LAS PALMAS	X	X	2
8 SANTANDER-HERCULES	X	X	2
9 CORDOBA-CALVO SOTELO	X	X	2
10 BARACALDO-VALLADOLID	1	X	X
11 ALAVES-CELTA	1	X	2
12 MALAGA-HUELVA	X	X	2
13 GRANADA-JAEN	1	X	2
14 CAUDAL-LANGREO	X	X	2

U. E. FIGUERES, 1 - A. D. LA CASERA-CATALUNYA, 1

Equitativo reparto de puntos que significa un positivo muy importante para La Casera y seguir manteniendo la imbatibilidad la U. E. Figueres. El encuentro se caracterizó por la tremenda emoción que representaba lo incierto del resultado, así como el derroche de facultades que emplearon todos los jugadores sin distinción y que aguantaron hasta el final, gracias a su excelente preparación. Gran ambiente deportivo y muchos seguidores de La Casera que animaron continuamente a su equipo. Arbitraje correcto. **A. D. La Casera:** Felipe; Félix, Parra, C. Pagés; Rivero (Romero), Alforcea, Bueno, Ferrera y Gozávez.

A. D. LA CASERA-CATALUNYA, 1 - U. E. FIGUERES, 1

El resultado final refleja con toda justicia los merecimientos de ambos contendientes, pues el dominio fue de una parte para cada equipo, así como los goles conseguidos. Sin embargo y cuando finalizaba el encuentro un tiro al poste impidió que La Casera se alzara con la victoria. Gran deportividad de todos los jugadores y buen arbitraje del Sr. Satué que a sus órdenes se alinearon: **A. D. La Casera:** Perpiñá; Selles, Mancebo, Moreno; Rodríguez, Giménez; Capel, Juanola, Sorribas, Cabero y Navarro.

BALONCESTO FEMENINO AMISTOSO

C. B. DOMENY, 25 - A. D. LA CASERA-CATALUNYA, 95

Después del descanso obligado por la no presentación del C. N. Figueras, el comité Provincial dio vencedor por 0-2 al equipo de La Casera y aunque con ello, evitaran una indudable goleada.

En la jornada del sábado se disputó un amistoso en la capital y de nuevo la A. D. La Casera, convenció y derrotó de forma rotunda al C. B. Domeny. El encuentro con el C. B. Sarriá, señalado por la Federación y que tenía que celebrarse en la Pista del Patronat, tendrá lugar el miércoles día 16 a la hora acostumbrada.

Se alinearon por La Casera: Ana Junyer, Corominas, Nuri Malloll, Prats, Roser Llop, Piedad Pi, Heras, Eli Estevez, Montse Pi y Rosa Vilaboy.

Drogues: desqualificacions

Per Albert Gurt

Altra vegada, el problema de la utilització de drogues ha estat motiu d'escàndol. A la reunió o Congrés de l'Associació Europea d'Atletisme, celebrada a Sevilla, entre molts temes a discutir, el de la droga ha estat el més conflictiu, com ara es diu. Tres atletes de Finlàndia i una de l'Alemanya, que varen obtenir magnífiques classificacions a la darrera Copa d'Europa d'Atletisme, han estat desqualificats per ús de fàrmacs prohibits.

Molt ha trigat el veredict; però aquest ha arribat i ha tocat d'una manera inexorable l'equip finès. Davant les proves presentades per experts químics especialitzats en la matèria, el representant de la Federació Finlandesa ha reconegut el fet i, per tant, ho ha comunicat a la seva Federació, la qual de forma correctíssima, encara que penosa, ha aplicat la llei, desqualificant els seus propis atletes.

De moment, no ha obrat així el representant de la Federació de l'Alemanya de l'Est, pel que fa a la seva atleta desqualificada. Ha preferit guardar silenci sobre el fet i esperar ordres dels seus superiors.

Naturalment, no és fàcil reconèixer haver fet "trampa". Perquè, mentre l'ús de la droga no sigui reconegut, es fer "trampa" per part d'aquell que la utilitza i va contra l'esperit de l'esport autèntic. Les drogues que han donat resultats positius, han estat els anabolitzants, droga que serveix per a augmentar la massa muscular. Per això, es tractava de llançadors, els desqualificats.

Sembla que la cosa no s'acabarà pas aquí. Perquè, pel que fa als Campionats Juniors d'Europa, o celebrats a Donetsk —Rússia—, també hi ha resultats positius per part de molts atletes, la qual cosa fa suposar que hi haurà un altre escàndol.

LOS ÁNGELES, NOVAMENT CIUTAT OLÍMPICA?

Pel que sembla, Los Angeles, ciutat que ha va ésser olímpica l'any 1832, té moltes possibilitats, per no dir totes, de tornar a ser-ho. I el curiós del cas és que ho serà per manca de contrincants. Només ella ha demanat aquest honor.

Ja hem dit moltes vegades, en aquestes pàgines de 9 PAÍS, que organitzar una Olimpíada costa diners. S'han de construir noves instal·lacions, habitacles per als atletes, jutges i periodistes, encara que nosaltres —l'autor d'aquest article— sempre hem anat a les Olimpíades "gratant-nos" la butxaca pròpia, malgrat el molt que hem escrit i defensat l'ideal olímpic.

Les ciutats amb possibilitats econòmiques són cada vegada més rares i, en molts casos, si no fos l'autopropaganda política que, en una Olimpíada, fa el país que l'acull, res no es podria fer. Tot és molt car i, a més, hi ha problemes laborals a dojo.

Però aquest cop Los Angeles no tan sols té diners per a organitzar una Olimpíada, sinó que encara guarda el magnífic estadi olímpic de l'any 32, que probablement servirà, ja que és de molta cabuda i s'ha anat mantenint en condicions, cosa que no hem sabut fer els catalans amb el nostre estadi de Montjuïc i que en tan poca sort hem defensat també des de les pàgines de 9 PAÍS.

L'any 1982, si encara tenim la sort de ser vius, sentirem una certa nostàlgia, si no hi podem anar, ja que va ser precisament l'Olimpíada de Los Angeles del 1932 que va impregnar-nos d'esperit olímpic.

ALEXEIEV, COM UN "SPUTNIK"

Sí, com un "sputnik", el rus Alexeiev, l'home per ara més fort del món, ha aixecat a dalt de tot de la llargada dels seus braços la monstruosa pesada de 256 quilos i 500 grams, nou rècord del món que ell mateix ja tenia.

La cosa ha passat pocs dies abans del 60 aniversari de la Revolució d'Octubre. Ha estat com una demostració del poder humà de l'home soviètic...

Farmàcies

Dia 16, dimecres
Monturiol, 19
Dia 17, dijous
Vidal - Sant Pau, 38
Dia 18, divendres
Bonmatí - Rambla, 10
Dia 19, dissabte
Soler - Carrer Nou, 22
Vidal - Sant Pau, 38
(Nomées tarda de 4 a 8)
Dia 20, diumenge
Vidal - Sant Pau, 38
Dia 21, dilluns
Dr. Martín - Rambla, 11
Dia 22, dimarts
Dr. Xirau - J. Maragall, 4

Metge de guàrdia

Dia 20, diumenge
Dr. ANTONI MARTÍNEZ
ESPINAR
Vilafant n.º 55 - 2.º

Espectacles

Cinema "Las Vegas"

Dijous, dia 17, a partir de les qua-

Bolsa de Trabajo

DEMANDAS

SE NECESITA Tornero Ajustador. Razón Tel. 50 57 63.

OFERTAS

LICENCIADA EN HISTORIA Y FRANCÉS se ofrece para dar clases particulares. Razón Tel. 50 57 63.

CHICA AUXILIAR administrativa, hablando francés, desearia trabajo para oficina. Razón Tel. 50 57 63.

OFEREIXO PER a treballar en: Publicitat, serveis gràfics, displays, maquetes, embalatge, etc. Experiència 8anys. Tel. 50 57 63.

9 PAÍS tiene abierta la sección de Bolsa de Trabajo. Todos los anuncios de ofertas serán gratuitos, entendiéndose que este periódico ayuda así a las personas que buscan trabajo.

tre de la tarda: "Hotel Internacional" i "Furia oriental".

Dissabte, dia 19, nit, i diumenge, dia 20, tarda i nit: "¡Ché!" i "Cara a Cara".

Cinema Patronat

Diumenge, dia 20 a dos quarts de cinc de la tarda: "El Dorado" i "No sé nada, pero lo diré todo".

Sala Edison

Dimecres, dia 16, nit i dijous, dia 17, tarda: "Señora doctor" i "Tarzán y la fuente mágica".

Dijous, dia 17, nit; dissabte, dia 19, nit, i diumenge, dia 20, tarda i nit: "Dios bendiga cada rincón de esta casa" i "Heroína".

Cinema El Jardí.

Diumenge, dia 20, tarda i nit: "Luchando por mis derechos" i "El reportero".

Cinema Juncària

Dijous, dia 17, tarda i nit: "El genio" i "Las ratas no duermen de noche".

Dissabte, dia 19, nit, i diumenge, dia 20, tarda i nit: "Luchando por mis derechos" i "El reportero".

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Velleja i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a 13 hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigílies de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30. Divendres, obert fins a les 22 hores. Museo de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda, de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 i tarda de 4.30 a 8.

Exposicions

ÒBANOS - Batallé i Coldecarrera. Olis.

ART-3 - Miquel Plana "Entorn de la Natura".

RHODAS - Maurice Ribes. Olis.

VALLÉS - Exposició 5 tendències.

VICTÒRIA - Artistes de la galeria: Estrada Vilarrasa, Bofill, Mercader, Molons, Matabosch, Zamora Muñoz i Sarquella.

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65

Clínica Catalunya 50 15 39

Clínica Figueres 50 31 00

Clínica Santa Creu 50 36 50

Creu Roja 50 17 99

Hospital 50 14 00

Ajuntament 50 01 00

Jutjats 50 14 21 i 50 03 69

Bombers 50 00 80

Policia 50 09 29

Guàrdia Civil 50 13 55

Taxis 50 50 43 i 50 00 08

Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

Anuncios Breves

OCASIÓN en Rosas, Urbanización Mas Matas. Piso 4 dormitorios. Almacén anexo. *Fincas Gibert C./ Caamaño, 3.*

Tel. 50 14 62. Figueres.

DUPLEX LUJOSO, en Figueres con dos plazas parking. *Fincas Gibert C./ Caamaño, 3.* Tel. 50 14 62. Figueres.

ATENCIÓN CAZADORES DE TORDO. Se vende olivar de 15 vases, en sector exclusivo para este deporte. Información *Fincas Gibert C./ Caamaño, 3.* Tel. 50 14 62.

EN VENTA inmejorable terreno situado en cala Motjoy Roses, 11.000 m² Razón: Tel. 50 10 76, laborables.

FONDO ARTÍSTICO DE CRÉDITO. El arte a su alcance por la cantidad que Ud. disponga. Información: *Galería Art-3. C./ Gral. Mola, 39 Figueres (Girona).* Tel. 50 35 16.

9 PAIS ENQUADERNAT

Setmana rera setmana,
el periòdic independent
de l'Empordà
reflecteix la
vida de
cada
poble,
tot explicant
fidelment llurs
problemes,
opinant amb
llibertat
sobre els
esdeveniments...

... tot plegat,
està fent
història!

Guardeu
també
la història
de la nostra
comarca!

**Un document
per a la nos-
tra història!**

Desitjo rebre per correu contra-reembossament la comanda següent:

- Volum I (del 1 al 10)
 Volum II (del 11 al 23)

El preu de cada volum és de 300 pessetes, més les despeses del correu.

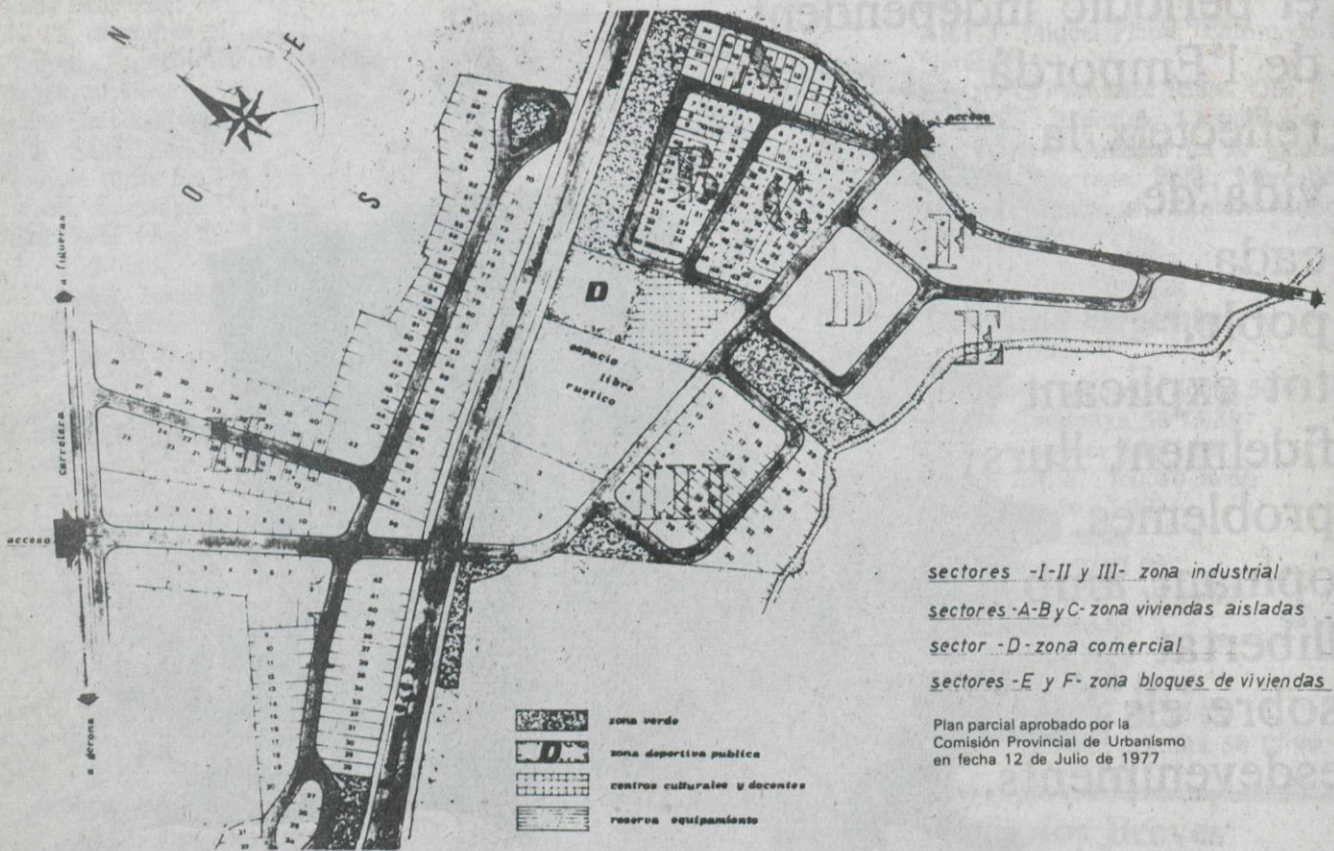
Nom

Adreça

Tel.

Localitat

Polígono Pont del Príncipe

sectores -I-II y III- zona industrial
sectores -A-B y C- zona viviendas aisladas
sector -D- zona comercial
sectores -E y F- zona bloques de viviendas

Plan parcial aprobado por la
Comisión Provincial de Urbanismo
en fecha 12 de Julio de 1977

Venta parcelas para industrias, naves industriales, almacenes y viviendas

Otra exclusiva de

Fincas Gibert

calle Caamaño, 3, 1.º - Teléfono 50 14 62 - FIGUERAS